

Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası
United Trade Union of Transport Emplpyoyees

HABER

BTS HABER DERGİSİ SAYI : 37

Kadrolaşma, Kayırmacılık, Keyfilik Hukuk Tanımazlık...

Mısra ÖZ'le Röportaj

Pandemi ve Kapitalizm

Sendikal Haklar

Yetki Değil Etki!

Yemine Bağlı Kalıyorlar mı?

Serbestleşme Yalan, Özelleştirme Talan

Kuşanın Mor Öfkenizi...

**Sarı sendikacılıkta
Deniz bitti**

**Sürgün mü?
Ölüm Cezası mı?**

İÇİNDEKİLER

Deniz Bitti	1
Sürgün mü? Ölüm Cezası mı?	4
Vekaleten Osman	7
Mısra ÖZ'le Röportaj	10
Et ve Tirnağı birliğinden ayırmanın sancısı	12
Sendikamızdan Haberler	14
Pandemi ve Kapitalizm	16
Sendikal Haklar	18
Haydarpaşa Garı	20
Demiryollarında Kazalar ve Nedenleri	22
Yetki Değil Etki!	24
Vekaleten Osman	26
Yemine Bağlı Kalıyorlar mı? Hukuki Değerlendirmeler	26
Vekaletler Asaleti Hukuksuzluklar Everest'i Aştı!	29
Serbestleşme Yalan, Özelleştirme Talan	30
Raysimaş	34
Maradona	36
Kuşanın Mor Öfkenizi... ..	38
Genel Kurulumuzdan	40

Murat ORAL
Genel Başkan

Değerli ulaştırma emekçileri, sevgili yoldaşlarım, hepinizi saygıyla selamlıyorum. Sendikamız 9. Dönem Merkez Genel Kurulunda aldığımız sorumlulukla sendikal mücadelemizi sürdürürken, BTS Haber Dergisi ile karşınızdayız. Yeni Merkez Yürütme Kurulu(MYK) olarak, aldığımız büyük sorumlulukla, mücadele geçmişimize yakışır bir ruhla, ilkelerimize sadık kalarak, sendikamızı geleceğe sizlerle birlikte taşımak istiyoruz. Bu yolda bizlerle yoldaşlık edeceğiniz için şimdiden teşekkür ederiz.

İçinden geçtiğimiz ekonomik krizin, siyasal, sosyal baskı ve sindirme ortamının, adaletsizlik ve hukuksuzluğun egemen olduğu bu zorlu süreç, bizlere sendikal mücadelemizi daha da büyütme ve ileriye taşıma sorumluluğu yüklemektedir. Bu süreçte sendikamızın üyesi olduğu KESK ve uluslararası sendikalar ile demokratik kitle örgütleriyle daha fazla işbirliğini ve ortak mücadeleyi hedeflemekteyiz.

İsmail ÖZDEMİR
Genel Sekreter

Kamu emekçilerine, 2020-2021 dönemi için imzalanan satış sözleşmesi (TİS) nedeniyle, 2020 yılı için % 4+4 2021 yılı için % 3 +3 zam reva görülürken, bu komik üret artışı, vergilerle ve ürünlere yapılan zamlarla daha elimize geçmeden geri alınmıştır. Artan oranlı vergi zulmüne karşı, grevli-toplusözleşmeli sendika için mücadeleye davet ediyoruz.

Saldırmadık toplum kesimi bırakmayan iktidar, biz kadınlara, "İstanbul Sözleşmesini askıya alacağı" tehdidinde bulundu, ancak bizler hep birlikte buna karşı çıktık. Çünkü biz, YAŞAMIMIZI SAVUNUYORUZ! Kadın cinayetlerine, tacize ve tecavüze DUR DİYORUZ! Biz BTS'li emekçi kadınlar, hayatın tüm alanında olduğu gibi, ulaştırma işkolunda da, işyerlerimizde ve çalışma alanlarımızda VAR OLMAYA devam edeceğiz.

Ülkenin geldiği bu kötü durum ile ilgili olarak siyasi iktidar, bir yandan toz pembe bir tablo çizerken, diğer yandan da, demokratik eylem ve etkinliklerin yapılmasına izin vermemektedir. Bu dönemde "Yetkili ve Etkili Sendika" hedefiyle demiryollarında, hava alanlarında, limanlarda, denizcilikte, ulaştırma bölge müdürlüklerinde BTS'nin örgütlenmesini gerçekleştirecek, eğitim çalışmalarımıza yeni bir soluk ve güç katacağız.

Gün geçmiyor ki, ulaştırma sektöründeki kurumlarımızda hukuksuzluklarla karşılaşmayalım. Özellikle ulaştırma sektörünün kollarından olan demiryolları bü-tününde, kurumlarımızın yönetimleri iktidarın arka bahçesine çevrilirken, yönetimlere getirilen bu zihniyetler yüzünden, sık sık hukuk dışılıklar yaşanmakta, çalışanların hakları gasp edilmek istenmekte, yükselmeleri engellenmektedir. Yeni yönetim olarak, tüm bu hukuk dışı saldırılara karşı mücadeleyi hep birlikte öreceğiz.

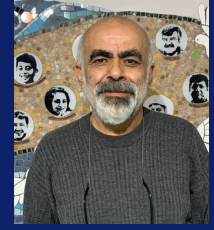
Ülkenin medyasını büyük oranda ele geçiren iktidar, bağımsız sosyal medya kuruluşlarına hukuksal ve ekonomik yaptırımlar uygulayarak, sesini kesmektedir. Başta sendikamız eylem ve etkinlikleri ile tüm sendikal mücadelemizi görmek istemeyenlere inat, tüm alanlarda BTS'yi görünür kılmak en büyük hedefimizdir. Sosyal medyayı, sizlere ulaşmak, dokunmak için en etkin şekilde kullanacağız. Ve başladık bile! BTS gümbür gümbür geliyor! Yaşasın BTS!

Begüm ÖZYÖNÜM
Merkez Kadın Sekreteri

Aziz Mustafa ŞİMŞEK
Genel Hukuk TİS ve İnsan Hakları
Sekreteri

Mustafa ERDOĞAN
Genel Mali Sekreter

Nazım SARSILMAZ
Genel Örgütlenme ve Eğitim
Sekreteri

Mahmut Faik KALTUK
Genel Basın Yayın Sekreteri

Deniz Bitti!

“Deniz bitti artık.” Biz ulaşım emekçileri, hepimiz aynı gemideydik ve artık bizim için “deniz bitti”. Biz ulaşım emekçilerine iktidarın ve işkolumuzdaki yandaş sendikaların vaat edeceği yeni bir şey kalmadı. Ne verilecek unvan, ne yükselecek görev, ne özel tayin hakkımız, ne de tüm bu yaşananlar yüzünden iş barışımız kaldı. Kısacası her şeyin sonuna geldik...

Ulaşım emekçilerinin, ekonomik, demokratik ve sosyal haklarına ulaşmasının önündeki engel, çalışanlara, unvan, lojman, nakil ve benzeri şeyleri vaat eden işveren olduğu kadar, grevsiz toplu sözleşme-siz bir yasal düzenlemenin hayata geçmesine destek veren “devlet güdümlü” sarı sendikalardır.

Kurulduğu 13 Kasım 1991 tarihinden itibaren sınıf ve kitle sendikacılığını savunan BTS, iktidarların arka bahçesi, “devlet güdümlü” sarı sendikaların iktidarın yanında yer alıp emekçileri satış girişimlerine karşı her platformda sesini yükseltmiş; işyerlerimizde sendikal ayrımcılığa her daim karşı olmuş, işyerimize, işimize, ekmeğimize sahip çıkmak için bugünlere kadar yılmadan mücadele etmiştir.

İktidarlar tarafından kurdurulmuş olan ve çalışanların haklarını savunmayan “sendika” adlı yapılar tarafından yıllardır, Toplu Sözleşme (TİS) masalarında emekçilerin hakları peşkeş çekilmektedir. Son olarak, “üye sayısında 1 Milyonu geçmekle” övünen ama emekçileri buçuklara satan iktidar yanlısı “sendikanın” boş vaatlerde bulunduğunu her platformda haykırdık.

Geldiğimiz noktada, ekonomik krizle birlikte artan vergi oranları karşısında eriyen maaşlar, anlamsızlaşan zamlar yetmiyormuş gibi, görevde yükselme-lerde vb konularda; “bizim sendikaya geç unvan al, bizim sendikaya geç tayinini yapalım” diyen iktidar uydusu “sendikanın” şimdi vaat edecek hiçbir şeyinin kalmadığı, yani denizin bittiği yere vardık.

- Demiryollarında 6461 sayılı Serbestleşme Kanunu adı altında kurumlarımızın tasfiyesi hedeflenip, kurumumuz bölünürken, tek unvanda çalışan Makinistler; YHT Makinisti, Marmaray Makinisti, Yük Makinisti, Yolcu Makinisti gibi ayrıştırıldı ve bu ayrışmada herkes nasibini aldı, kimseye, “kimsin, necisin” diyen olmadı.
- Yine 6461 sayılı kanun ile sorgusuz sualsiz ve bir kalemde, çalışanlar TCDD Taşımacılık AŞ.’ne geçirildi, çalışanların tamamı bir kalemde farklı bir kurumda çalışır oldu ve kimseye, “kimsin necisin” diye sormadılar.
- Lojistik personeline “tren teşkil” etme görevi verildi. Lojistik personeli hiçbir kurs görmeden, görev ve sorumlulukları belirlenmeden manevra sahalarında yük trenlerini teşkil etmeye başladılar. Tüm lojistik çalışanları, hangi sendikaya üye olduğuna bakılmaksızın bu uygulamaya maruz kaldı, bunun için de, “kimsin, necisin” diye hiç kimseye sormadılar.
- Tesisler ve Yol Daireleri kapatılıp “Demiryolu Bakım Dairesi” adı altında birleştirildi. Farklı uzmanlık alanları olan görevler birleştirilirken, bir tek BTS karşı çıktı, ama bu deli saçması birleştirme yönteminden istisnasız tüm çalışanlar etkilendi. Elektrifikasyon, Sinyalizasyon ve Telekomünikasyon gibi birbirinden bağımsız görevler EST diye birleştirildi. Ve UÇMS’li EST.... ya da BTS’li ESTdiye bir ayrıma gidilmedi! Herkesin iş barışı ve huzuru bozuldu.
- Demiryolları Trafik Kumanda Merkezlerinde, “kamerayla görüntü kaydı” adı altında çalışanların, kim olduğuna, neci olduğuna, nereli olduğuna bakılmaksızın, işyerlerinde herkes gözetlenir oldu. Ama yine bu konuya tek itiraz eden sendika BTS oldu ve yakın zamanda bu itirazında da haklı çıkıp, idareye geri adım attırarak.

- Son zamanlarda en yüksek perdeden “Mülakat Değil, Liyakat” talebimizi dile getirdik. Bir Trafik Kontrolörü, Trafik Başkontrolörü olurken neden mülakata tabi tutulur? Kontrolörlüğü yapan Başkontrolörlüğü yapma becerilerine zaten hazirdir. Bir itfaiye eri, Şeflik sınavını kazandıktan sonra neden mülakata tabi tutulur? İtfaiye erliğini yapan Şefliğini de yapar? Bu kişiler buldukları sağlık gruplarından düşmedikten sonra bir üst görevi yapar. Aynı şey TTM ve Lojistik personeli ve Hareket Memuru içinde geçerlidir. Mülakatların objektif olmayan, kimilerinin kayırıldığı ve herkesin tepkili olduğu, adaletsiz ve hukuksuz uygulamalar olduğunu ısrarla belirttik. Ama bu mülakatlar, tüm çalışanlara yapıldı. 10 kişilik kadroya, 100 başvuru olunca 90 kişi çeşitli uyduruk bahanelerde elendi. Liyakat terk edilince, en yüksek üye sayısına sahip sendika üyeleri dahi bundan fazlasıyla etkilendi ve etkileniyor. Yani siyasi kayırmacılıkta da hukuk dışı işlemlerde de kimse kimsenin gözünün yaşına bakmadı ve bakmıyor.
- Yine son dönemlerde özellikle demiryollarında içerisinde üyelerimizin de olduğu birçok çalışan SÜRGÜN edildi. Ve bu hukuk dışı ve baskıcı sistem, sürgün ederken, “kimdir, necidir” bakmadan, kendine DAHA DA YAKIN, EN YAKIN olanların dışındaki herkesi sürgün etti! Sendikamızın mücadeleciler üyeleri, önceki işyerlerine döndü ancak diğer sendikalara üye ya da sendikasız olup da halen sürgünde çalışmaya devam eden birçok çalışan var! Yani sürgün sendika gözetmeksizin uygulandı. Daha geçen ay, Çorlu tren katliamı davasında günah keçisi ilan ettikleri personeli, yaptıkları vicdansızlık yetmezmiş gibi SÜRGÜN eden zihniyet, bu personelden ikisinin Memur-Sen üyesi olup olmadığına da bakmadı! Ve beklendiği üzere, “Sözde Yetkili” sendika kılını bile kıpırdatmadı.
- TCDD ve TCDD Taşımacılık AŞ’de işveren, görevden almalarda ve yerine/geçici görevlendirmelerde hiçbir zaman sendika ayrımı yapmadı. Üyesinin dahi haksız ve hukuksuzca görevden alınmasına ses çıkartmayan sözde yetkili yandaş zihniyet, görevden alınan orta kademe yöneticileri kendi üyeleri olmasına rağmen, “neden görevden alındı, alınıyor” diye de ses çıkartmadı. Liyakat o kadar bozuldu ki memur, kendi şefine müdür yapıldı.
- Geçici görevlendirmelerle, asla yükselmeyecekleri unvanlarda görev yapan çalışanlar, gün gelip eski görevine döndüğünde, hangi çalışma ortamında çalışabilecektir? Bu tür görevlendirmelerle, yetkisi olmayan işlere imza atanlar, hukuksuzluğa göz yumarak sorumluluk aldıklarını unutmazınlar.
- Birçok unvanında vekâleten görevlendirmeler devam etmektedir. Vekâleten görev yaptığı unvanın haklarından faydalanmadan, bu görevleri yıllarca sürdürenler arasında “hangi sendikaya üyedir” diye bakıyorlar mı sanıyordunuz? Elbette ki hayır.
- Kurum lojmanlarından faydalanmak için, ilk başlarda sanıldı ki; “sendika üyeliğine bakılıyor” ancak lojman sayısı belliydi ve talepler mevcudu aşınca, artık kimin neci olduğuna değil, kimin daha çok iktidara yakın olduğuna bakılır oldu! Her üyeye lojman alamayacağını bildikleri halde, kendi üyelerinin arasında bile haksızlıklara imza atıldılar!
- Siyasi atamalarla kurumlarımızın yüzlerce yıllık geleneği alt üst edildi, demiryollarına yıllarını vermiş demiryolcular üst kademedeki bir emirle görevden alındı, alınıyor. Peki, kimdi bu görevden alınanlar? Yine kendi adamları, yani yandaş sendika üyeleri! Artık ihtiyaç kalmayınca, yukarıya siyaseten daha yakın olanlar gelince, diğerleri gözünün yaşına bakmadan eleniyordu.
- 6461 sayılı kanun ile TCDD Taşımacılık AŞ.’ne geçirilenler, demiryollarında var olan Kısımlı Hekimliklerinden faydalanamıyor, doktora gidip muayene olamıyor, dış hekiminden kontrol yaptırıyor. Peki, bu muamele herhangi bir sendika ayrımı gözetiyor mu? Tabii ki HAYIR! TCDD Taşımacılık A.Ş.’de çalışan iktidar yanlısı sendika üyeleri, kurumun sağlık hizmetinden faydalanabiliyor mu? Tabii ki HAYIR!
- Ulaştırma Bölge Müdürlüklerinde tehlikeli madde taşımacılığında denetleme görevi yapan çalışanlara Denetçi kadrosu verilmediğinden bu arkadaşlarımız; ücret, yan ödeme, kariyer meslek kazanımlarını alamamaktadırlar ve bundan dolayı eksik malzeme ve araçla görev yapmaktadırlar. Burada da sendika ayrımı yok. Hepimiz etkilenmekteyiz.
- Özellikle yapım, bakım işlerinde Mühendislerin görev yaptığı Kontrollük Teşkilatlarında, Memur

Mühendis varken, İşçi Mühendis görevlendiriliyor. Kontrollük Teşkilatlarına görevlendirmelerde unvanı aynı olmasına rağmen, Mühendisler arasında hangi saiklerle tercih yapılıyor? Bu tercihlerde teknik şartnamelere, standartlara uygun denetim yapan Mühendisler arasında sendika farkı gözetiliyor mu? Yoksa keyfiyet mi söz konusu? Varın siz cevap verin!

- TCDD Taşımacılık A.Ş.'de bir yıldan fazladır yapılan yazılı sınavların sonucu açıklandığı halde sözlü sınav yapılmayarak süreç tamamlanmıyınca her sendikaya üye çalışan mağdur edilirken kime; "Sen hangi sendikaya üyesin, necisin, kimsin" diye soruldu? Ayrımsız herkes mağdur edilmedi mi? İşkolumuzda bulunan tüm kurumlarda, tüm işyerlerinde, biz emekçiler ortak sorunlarla boğuşup, aynı uygulamalara maruz kalmaktayız.

Biz çalışanların tüm hakları ayırım gözetmeksizin ihlal edilirken, emeğimizin karşılığı olan insanca bir ücret verilmesi gerekirken, bu verilmiyorsa ve insanca olmayan çalışma koşullarına maruz bırakılıyorsa, bilin ki hangi sendikaya üye olduğumuzdan değil, DENİZİN ARTIK BİTTİĞİNDENDİR.

* ADINI MÜLAKAT KOYMUŞLAR!

Örgütlü olduğumuz kurumlardan TCDD ve TCDD Taşımacılık A.Ş. başta olmak üzere tüm kurumlarda "Deniz Bitti..." derken aynı durumun DHMİ içinde geçerli olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

DHMİ'de uzunca bir zamandır demiryollarında gördüğümüz kadrolaşma uygulamaları hülle atamalar yoluyla hız kesmeden bugüne kadar sürdü. Hülle atamalar yoluyla tüm havalimanlarında Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği arkadan dolaşarak pek çok göreve hak etmeyen kişilerin atandığını ve bu atamaların kurumda ciddi bir huzursuzluk yarattığı gerçeği mızrağın çuvala sığmadığı deyimiyle tarif edilebilir.

Hülle atamaların tozu kalkmadan şimdi de Şeflik sınavlarında mülakat adı altında yeni kadrolaşma alanlarının açıldığını görmekteyiz. Bildiğimiz her şeyi ters yüz eden, mevzuatın ardından dolanmanın, onu kalbura çevirmenin nadide örneklerine şahit olmaktayız DHMİ'de... Örneğin; memurun en temel talebi olan bir üst kadroya atanma isteği hülle atama denen atamalardan sonra ilginç bir hal alarak, önce bir üst kadroya atanmış memur sonra bir alt kadroya tekrar atanarak tenzili rütbe denilen

aslında bir cezalandırma yöntemi olan uygulama ile ödüllendirilmektedir. Bu yöntem ile kişinin şehir değiştirmesinin önüne geçilirken, daha az sorumlulukla çalışmasını sağlanırken diğer yandan ise lojmanda kalmasının önünün açılması gibi katmerli bir terfi yöntemi uygulanmaktadır.

Sendikamız tüm bu uygulamalar karşısında üyelerimizin hak ve çıkarlarını korumak, çalışanların adil ve hakkaniyetli bir koşulda çalışmasının sağlamanın önünü açmak için hukuksal alanda mücadele ederek yaşanan hukuksuzluklar mahkemelere taşınmaktadır.

DHMİ tarafından ise kadrolaşmayı sürdürmenin başka yolları denenmek istenmiş; bu kapsamda şeflik sınavı sonrası yapılan mülakat sınav sonuçlarının açıklanmasının ardından DHMİ'de enteresan bir kuyumcu terazisinin devreye girdiğine tanıklık ettik. Örneğin yazılı sınavda 100., 141., 150, 172. 194'üncü olan kişiler bu hassas terazi sayesinde; 32., 40., 54., 60.'inci sıralara yükselmiş, yazılı sınavda ilk 10'da olanlar yine bu hassas terazi sayesinde 100'üncü sıralara itilerek kadro dışı bırakılmışlardır. Mülakat sınav sonuçlarının bazıları için 99.60, 99.40, 98,80 gibi sayılarla sonuçlanırken sınavdan 90 üzeri puan alan bazıları için 66, 40, 55, 70 gibi sayılarla sonuçlanmıştı.

Hülle atamalarla birlikte bu sonuçlar DHMİ'nin artık liyakatin tamimiyle ortadan kalktığını, kurum çalışanlarının kadro bahşedilmesi gerekenlerle çalışması gerekenler olarak ikiye ayrılmış bir kurum haline geldiğini ortaya koymuştur.

Sendikamız, arkadaşlarımızın mağduriyetlerini gidermek üzere; DHMİ yöneticileri ile yapılan görüşmelerde iş barışını bozan, mağduriyetler yaratan bu haksızlıkların giderilmesi yönünde taleplerini iletirken, diğer yandan da hukuksal girişimlerde bulunmuş ve tüm bu yanlış uygulamalar ortadan kalkıp; liyakat, adalet, eşitlik sağlanıncaya kadar mücadelesini sürdürecektir.

Artık, iktidarın, yandaşı olan hiçbir kimsenin ya da sendika adlı uydu örgütlerin emekçilere vaat edebileceği bir şey kalmadı. Bu nokta da, biz, kendi geleceğimizi inşa etmek, kendi çalışma koşullarımızı belirlemek ve haklarımızı almak için; bir arada olmak, iktidar yandaşı olan "sendika" adlı örgütlerin değirmenine su taşımaktan vazgeçmek zorundayız.

Zafere giden yol; ortak ve örgütlü mücadeledir.

BTS'de örgütlenmenin tam zamanıdır.

SÜRGÜN mü? ÖLÜM CEZASI mı?

Diyeceksiniz ki, TCDD bürokratları, “sürgün” ün anlamını bilerek mi, bu suçu işliyor? Çok zorlanmadan verilebilecek cevap, “evet” dir. Çünkü sürgün özü itibariyle sistematik bir işkence olup, bu kapitalist devlet politikası olarak öğretilmekte ve sistemli olarak uygulanmaktadır.

“Sürgün insanlık suçudur. Sürgün insana yönelik işkence suçudur!” “Sürgün ilkelliktir” “Sürgün insanın yaşamına kastetmektir” diye çınılıyordu Türkiye’nin değişik kentleri-caddeleri ve Ankara TCDD Genel Müdürlüğü önü, bundan daha 7 ay öncesinde ve sonrasında...

Yurtlarından, ailelerinden, yaşamlarından kopartılıp sürgüne gönderilen başta demiryolu emekçileri olmak üzere, tüm kamu çalışanları böyle haykırıyordu...

Birçoğunuz belki anlam veremediniz neden bu kadar büyük sloganlarla haykırılıyor diye! Belki bazılarınız; “ne var ki, çok uzağa gitmemiş”, “o kadar da büyütme gerek yok, mahkemeye dönerler canım”, “ne var, gitsin biraz doğuda, batıda, kuzeyde, güneyde çalışsın” dediniz. Bazılarınız ise, “benim memleketime gidiyormuşsun, güzeldir oraları” diyerek, sürgün gidenlerin aslında tatile gittiğini sandı belki de!

Halbuki “sürgün” denilen şey, ta Roma Hukuku’ndan bu yana sürüp gelen, Türkiye gibi, cunta hukukları

altında ezilmiş bir ülkede 2000’li yılların başına kadar devam eden bir şey olmakla birlikte, yazılı hukuktaki anlamı hiç de sandığınız gibi değil!

ÖLÜM/İDAM CEZASININ bir diğer karşılığı da; “SÜRGÜNDÜR”!

Roma hukuku ile ilgili kaynaklarda; ölüm cezasının infazının; “başın, kılıç ya da baltayla kesilmesi, çarpmıha germe, yılanların veya başka canlıların olduğu çuvalın içine koyarak denize ya da nehre atma, atlar tarafından ters yönle çekerek parçalama, derisini yüzme, diri diri gömme” şeklinde infaz edildiği belirtilirken, kaynaklarda geçen “kelle cezası”(kefalikon) ifadesinin, her zaman ölüm cezası anlamına gelmeyecek, duruma göre “taş ocaklarında ya da madenlerde ömür boyu zorunlu çalışma ya da bir diğer uygulama şekli olan sürgün cezası” olarak da yorumlandığı ve uygulandığı belirtilmektedir.

Günümüzde TCK’dan çıkartılmış olsa bile, iktidar tarafından ISRARLA UYGULANAN “sürgün cezasını” küçümsemeyin ve ASLA gülüp geçmeyin!!!

Sürgünün hukuk literatüründeki anlamını okuyunca, “yok canım, o kadar da değildir” dediniz ve gü-lüp geçtiniz belki birçoğunuz ama gerçek bu kadar çıplak ve acı verici!

Sanmayın ki, konu sadece Roma İmparatorluğu ile sınırlı. Osmanlı döneminde de, idam cezalarının dışında kalan/yada idam infazından vazgeçilen ce-zaların büyük bir çoğunluğu, “sürgüne gönderme cezası” olarak uygulanmış ve bu cezalar ağır bir cezalandırma yöntemi olarak kabul edilmiştir. Bu cezalandırmaları, Yavuz Sultan Selim’den diğer bir-çok sultana kadar görmek mümkündür. Bu bir tek Osmanlı Devleti ile de sınırlı olmayıp, birçok impa-ratorlukta uygulanmıştır. Örnek olarak; “ölüm ceza-sına” çarptırılan dünyaca ünlü yazar Dostoyevski(4 yıl) ve Rus toplumunun önemli özneleri, çarlık tara-fından defalarca sürgüne gönderilmiştir.

Tarihi kaynaklarda; Roma’da iki tür sürgün cezasının mevcut olduğu belirtilmektedir. Daha hafif olan ve “relegatio” olarak adlandırılan sürgün cezası, hü-kümlünün belirli bir yerde zorunlu ikametini gerektiriyordu. Daha ağır olan “deportatio” ise, suçlunun malvarlığının müsaderesi ve vatandaşlık sıfatının kaybı sonucunu doğuruyordu. Şimdi aklınızda, dün-yaca ünlü şairimiz, ustamız Nazım Hikmet Ran’ın neden “vatandaşlıktan çıkartılarak” sürgüne gönde-rildiği daha anlaşılır oldu mu?

Sürgün, kelime anlamı olarak; “kovmak, def etmek ve tard etmek” anlamında kullanılmaktadır. Ceza karşılığı olarak ise, “oturduğu memleketten çıkarılıp başka bir yere zorla gönderilen kimse” olarak ifade edilmektedir.

Düz anlamı bu olmakla birlikte, olayın içi bambaşka-dır ve bu yüzden ölüm cezası yerine yüzyıllarca kul-lanılmıştır. Sürgün ile hedeflenen; “yalnızlaştırmak, yabancılaştırmak, dilinden koparmak(başka memle-ketlere gönderilince), bireysel veya ailevi hayatları parçalamak ve böylelikle YOK ETMEKTİR.

Sürgüne giden kişi, gönderildiği yerdeki “oluşturul-muş” ölümcül önyargıyla savaşmak zorundadır!

Gerek günümüz dünyasında(bu sadece Türkiye’de kaldı), gerekse de yüzyıllarca, “sürgün olarak” gelen kişi, “öcü, kötü, tehlikeli, güvenilmez, psikopat, uzak durulması” gereken kişi olarak algılanmıştır. Doğal bir sonuç olarak, sürgüne giden kişiler, kendisine bu gözle bakan kişilerle aynı ortamda, yaşamak/çalış-mak zorundadır. Hal böyle olunca, sürgüne gönder-mekle amaçlanın ne kadar büyük ve “ölüm mü, sür-gün mü” diye sorduracak kadar ciddi olduğu ortaya çıkmaktadır.

Türkiye’de “ceza” olarak sürgün, onlarca yıllık gecik-me ile 01 Haziran 2005 tarihinde kaldırıldı

13 Mart 1926 tarihinde Resmi Gazete’de yayımla-narak yürürlüğe giren ve yıllar içinde çeşitli değişik-liklere uğrayan 765 sayılı Türk Ceza Kanunu(TCK) 1 Haziran 2005 tarihinde şuan ki mevcut AKP iktidarı tarafından kaldırılınca, ceza kanunundaki “sürgün” cezası da kalkmış oldu.

“Sürgün cezasını” kanundan çıkararak AKP, aradan geçen 15 yılda, bürokratları eliyle, hem de hukuken artık olmayan “sürgün cezasını”, uygulamaya ve suç işlemeye devam ediyor!

Diyeceksiniz ki, TCDD bürokratları, “sürgün” ün an-lamını bilerek mi bu suçu işliyor? Çok zorlanmadan verilebilecek cevap, “evet” dir. Çünkü sürgün özü itibariyle sistematik bir işkence olup, bu kapitalist devlet politikası olarak öğretilmekte ve sistemli olarak uygulanmaktadır. Her ne kadar gelişmiş ve demokrasiyi nispeten daha fazla özümsemiş olan Avrupa ülkelerinde ve eski SSCB ülkelerinde bu uy-gulamalara onlarca yıl önce son verilmiş olsa da, Türkiye gibi geri kalmış bir ülkede bu insanlık suçu işlenmeye devam edilmektedir.

Kaldı ki, “sürgün” cezası; çıkışı ve yüzlerce yıl bo-yunca uygulandığı itibariyle, “adli cezalara, özellikle

de idama karşılık” gelmesine rağmen, bu cezayı TCK’dan çıkartan iktidarın BİZZAT KENDİSİ tarafındandır;

“Demiryollarının gelişmesi, geliştirilmesi, çalışanların haklarının korunması ve büyütülmesi konularında sürekli olarak çalışmalar yapan, kurumun zarar ettirilmesine neden olanları ve yolsuzlukları gündeme getiren, hukuk mücadelesi veren, çalışanlara yapılan mobing vb. tüm baskıcı uygulamaları, hak gasplarını, siyasi kadrolaşma, liyakatsiz atama vb. birçok konuyu gündeme taşıyan BTS/KESK üyesi demiryolu ve diğer kamu çalışanları” sürgün edildi/ediliyor.

Yani iyiyi ve doğruyu yapanlar sürgün edilirken, bu ilkel zihniyetin sürgün algısına göre, asıl sürgüne gönderilmesi gerekenler yani egemen olanlar, sürgün ediyor!

İşte bu yüzden aylardır; “sürgün insanlık suçudur, ilkelliktir, insana yönelik işkencedir” diye haykırıyordu BTS’nin direngen mücadeleci üyeleri! Önce 13, sonra 2 daha, sonra 1 daha, sonra 1 daha derken sayı 17’yi bulmuştu ki, yine, kendi suçları ortaya çıktığı için personeli cezalandırmaya kalkan TCDD yönetimi, 1 üyemizi daha sürgün etti. Böylelikle bu yıl içinde 18 BTS üyesi demiryolu çalışanı sürgün edilmiş oldu.

Sürgüne gönderilen yerde 2.sınıf halk mı yaşıyor? Bu yerlerde taş ocakları mı var?

Latin edebiyatının en önemli üç şairinden biri kabul edilen şair Ovidius, Roma İmparatoru Augustus tarafından milattan sonra 8 yılında, şu an Romanya sınırları içinde yer alan Köstence’ye sürgün edilir. Köstence(Romanya)’nin seçilme nedenini anlamak çok da zor değildir. Çünkü bölgede Roma İmparatorluğu’nun 2.sınıf vatandaşı sayılan Rumenler yaşamaktadır. Şair, bu tarihten itibaren ölene kadar 9 yıl Köstence’de yaşar.

Ovidius, bu dönemde bir dostuna gönderdiği mektupta: “Uzun süre kullandığım için Latince sözcükleri bulmakta ben bile zorlanıyorum. Yine de İtalyan diline olan alışkanlığımı kaybetmemek için ve dilim, vatanımın seslerini kaybetmesin diye, kendi kendime konuşuyorum” diye yazar. Bu mektup, sürgünün nasıl büyük bir işkence olduğu ile ilgili önemli bir veridir!

Son yılların moda “sürgün şehirleri” olan Sivas ve Malatya için ne düşünmeli şimdi?

Bu sürgünler, hem kendi içinde, hem de dışında o bölgenin insanına hakaret ve aşağılama değil de nedir? Bu bölgelerde 2.sınıf insanlar mı yaşamaktadır? Buralarda taş ocakları mı vardır? Bu şehirler, mahkum şehirleri midir? Sürgün suçunu işleyen kişiler/yöneticiler, aynı zamanda Anayasa’nın, “halkı aşağılamayı” ve “ayrımcılık yapmayı” kesin bir dille yasaklayan maddelerine karşı gelerek, ANAYASAL SUÇ işlemektedirler.

3 yıl önce gazetelerde bir haber çıkar: “Ovidius’un sürgün cezası iptal edildi!”

Ya BTS’li SÜRGÜNLER? Onlar ne olacak?

15 Aralık 2017 tarihinde Roma Şehir Meclisi, Latin edebiyatının en önemli isimlerinden Ovidius’a verilen sürgün cezasını 2009 yıl sonra iptal etti. Ve 2009 yıl önceki karanlık ve utanç verici geçmiş ile yüzleşti ve “özür” diledi.

Ya bizimkiler? Bizimkiler de suçlarıyla, utançlarıyla, ilkel uygulamalarıyla kirlettikleri demokrasi ile yüzleşecekler mi? 2020 yılı içinde 18 emekçinin yaşamına kast ederek sürgün ettiler. Belki bunların 14’ü, hala kalan ve bize umut veren adalet/hukuk organları sayesinde geri döndü ama 4 üyemiz hala sürgünde! Yargı organı 14 emekçi için lehte karar vermiş olsa dahi, sonuç olarak TCDD yönetimi, suçuyla yüzleşmedi-kabul etmedi ve bir özür bile dilemedi, hukuk dışı davrandıkları için!

Olur ya, belki bu yazıyı okuyup, “Ovidius kararından” etkilenirler de, bu sürgünleri iptal edip, özür dileme erdemliliğini gösterirler!

Biz ise, doğrular ve onurumuz için mücadeleye devam edeceğiz. Hiçbir baskı, hiçbir sürgün bizi yolumuzdan alıkoymadı ve koymayacak da! Dünyada nice liderler, nice yazarlar, çizerler, aydınlar ve bilim insanları sürgüne gönderildi, ölüm cezasına çarptırıldılar ama YOLLARINDAN ASLA DÖNMEDİLER. Biz de dönmeyeceğiz!...

Nazım Usta’nın da dediği gibi;

Biz kuşlara emanet ettik yüreğimizi,

kendi vicdanında özgür

kendi gökyüzünde göçebe

kendi vatanında sürgün

Vekaleten Osman

İnanç SU

Aynada kravatını düzeltip, fotoğrafçının karşısına oturdu. Bu mavi renkli kravat yakışmıştı. Fotoğrafçının talimatlarını dinlerken, vesikalık fotoğrafının organizasyon şemasında nasıl görüneceğini düşünüyordu. Yıllardır verdiği çabanın karşılığını nihayet görmeye başlamıştı. Parti bi-

nasına aldığı klimalar, sıkılsa da sıkılmaz gibi görüldüğü sohbet gecelerindeki çalışkanlığı, işyerinden çok parti binasında harcadığı mesailer nihayetinde meyvesini veriyordu. Babasının da bugünü görmesini çok isterdi. Bin bir zorlukla işe bekçi olarak soktuğu oğlu müdür yardımcısı

olmuştu, şimdilik vekaletendi, fakat o da biliyordu daha çok çalışırsa, yani partiye daha çok gidip gelirse, hele bir de mecliste bir iki fotoğraf çektirebilirse müdür yardımcılığının asaletinin gelmesi çok da uzun sürmezdi. Bu iş sınavsız olmaz diyenler de vardı, fakat onlar ne bilirdi ki?

Fotoğrafçıdan çıkınca, hediyeelik eşya satan arkadaşının dükkanına uğradı. Arkadaşı çay içmesi için ısrar etse de onu dinlemedi. Daha önce sipariş ettiği ahşaptan oyma isimliğini aldığı gibi çıktı dükkandan, şimdi her şey tamamı. Arabasına biner binmez, yanında çalışan Abuzer'e doldurttuğu usb belleği, bölge müdürlüğünün kendisine tahsis ettiği arabanın teybine taktı. İlk ilahi arabanın teybinde çalmaya başladığında keyfi yerine gelmişti. Bölge Müdürlüğüne yaklaşırken teybin sesini daha çok açtı. Arabayı Bölge Müdürlüğünün otoparkına park edip, kapıdan içeri girerken, kapıdaki güvenliğin kendisini fark etmediğini görünce sinirlendi. "Nerede o eski güvenlikler..." diyerek kendi güvenlik memuru olduğu zamanları hatırladı. Kendisi bir müdürü gördü mü hemen ayağa kalkar, müdür asansöre bine kadar koltuğuna oturmazdı. Şimdiki güvenlikler öyle miydi? Osman Müdürlerini fark etmemişlerdi. Fark edilsin diye öksürdü, zaten genelde fark edilsin diye öksürürdü. Yoksa Reis sigaraya kızıyor diye, sigarayı bırakalı on sekiz sene olmuştu. Güvenlik öksürüğü duyunca ayağa kalktı, Allah'ın selamını karşılıklı alıp verdiler, asansöre yürümeye devam etti Osman. Asansöre binerken göz ucuyla arkasına baktığında, güvenliğin çoktan yer-

ne oturduğunu görmüştü. Buna sinirlense de belli etmedi, ne de olsa bugün müdür yardımcılığının ilk günüydü. Bunları da hiza ya getirirdi Osman, asansörden iner inmez karşısında Abuzer'i gördü. Abuzer ile de Allah'ın selamının alışverişini yaptıktan sonra, Abuzer müdürünün elindeki poşeti aldı ve hızlıca müdür yardımcısı odasının kapısını açtı. Abuzer'in bu davranışı gözünü yaşartmıştı. Çevresine fazla bakınmadan, fakat koltuklarının altındaki karpuzları kırmamaya özen göstererek ağır ağır odasına yürüdü. Koridorda Erkan Usta'ya yaptırdığı kösele ayakkabının kösesinin sesi çınlıyordu. Müdür dediğin böyle yürür dedi içinden, çıkan sestem gururlanmıştı. Odaya yöneldiğinde az önce yaşanan gözleri resmen dolmuştu. Koltuğunu görünce koşarak gidip oturmak istemiş fakat müdür yürüyüşünden taviz vermemişti. Koltuğa oturur oturmaz ilk emrini vermişti Vekaleten Müdür yardımcısı Osman: "Abuzer, o poşetin içinden isimliği çıkarıp şu masaya koy, sonra oradaki vesikalık fotoğrafımı da bilgi işleme ver, organizasyon şemasına o fotoğrafımı koysunlar." Müdürünün sözlerini emir telakki eden Abuzer işleri yapmış, topuk selamıyla çıkacakken, Osman ikinci emrini veriyordu. "Ha bir de gelirken iki demli çay getir Abuzer!"

Abuzer de en az Osman kadar gururluydu, avazı çıktığı kadar "Emredersiniz müdürüm" deyip odadan çıkmıştı. Doğru yere ka pağı atmıştı Abuzer, dün kimse nin umursamadığı Osman Bey, müdür yardımcısı olmuştu. Artık sırtı yere gelmezdi Abuzer'in, hatta memur bile yapabiliirdi onu Osman Bey, vekaleten memur Abuzer diye düşündüğünde asansör gelmişti.

Osman, Abuzer'in düşlerinden habersiz, odasındaki televizyonu açmıştı. Müdür yardımcılarının odasında neden televizyon olduğunu daha önce de hiç anlamamıştı, fakat müdür yardımcılığının şanıdandır diyerek televizyonu açmış bulunmuştu. Sanki devletin müdür yardımcısı işini televizyondan mı yapıyordu? Olsun makam bunu gerektiriyorsa Osman da bunu yapacaktı. Osman on sekiz senedir ne yapması gerekiyorsa onu yapmıştı. Büyükle rinden daha iyi biliyor olacak değildi ya, bu televizyon buraya konulmuşsa açılması gerekiyor diye düşünmüştü. Osman bunları düşünürken, Abuzer elinde iki demli çayla kapıdan içeri girdi. Müdürünün önüne çayını bırakmış, kendisi de müdürüne gururla bakan gözlerle, bir elinde çay, müdürünün otur komutunu bekleyerek ayakta dikiliyordu. Osman, Abuzer'i

fark etmemiştir, fakat bu, Abuzer için sorun değildi. Müdürü onu fark edene kadar ayakta dikilebilirdi. Osman geçen on sekiz seneyi düşünüyordu, hayatında ne kadar çok şey değişmişti. Gerçi bu sürede herkesin hayatı değişmişti. Osman babasının ve parti binasındaki çaycının sözlerinden çıkmayışının mükafatını on sekizinci senede alıyordu. İşte bu müdür yardımcılığı kimin eseri diye sorsalar, kendisinden çok babasını ve parti binasındaki çaycı Hüsam abiyi gösterirdi. Çayın kokusu burnuna gelince, anıların kokusunun olup olmadığını düşündü. Hüsam abi böyle biriydi işte, andığı anda burnuna Rize'nin o güzel çay kokusu gelirdi. Rize'yi hiç görmediği halde çok severdi. Fakat bu düşünceleri uzun sürmedi. Çayın kokusunun Hüsam abinin anılarından değil masasındaki demli çaydan geldiğini fark edince bozuldu. Ağzı ayran budalası kıvamında açık, yirmiye yakın çürük dişlerle kendisine gülen Abuzer'i görünce daha da sinirlendi. "Zaten Rize'nin çayı böyle kokmaz ki" diyerek müdürlüğün şanıdan olan ilk fırçasını Abuzer'in suratına atmıştı. Abuzer olan bitene anlam verememiştir. Müdüründen "otur" emrini beklerken, Rize nereden çıkmıştı? Rizespor dün mağlup mu olmuştu? Tüm bu anlam verememesine rağmen, ablaklığını elden bırak-

mayarak müdürüne bakıyordu. "Otur" demişti müdürü, Abuzer de oturmuş çayı yanındaki sehpaye koymuştu. Bu sırada televizyondaki reklamlar bitmiş, haber bülteni başlamıştı. Haber bülteninin sesini duyan Abuzer ok gibi ayağa fırladı. Osman, Abuzer'in hareketine anlam verememiş, az önce Abuzer'in masasına bıraktığı ahşap isimliği inceliyordu. Adına baktı uzunca, güzel işlemişti adam, sonra yanında soyadı duruyordu. Bu adama yaptırdığı iyi olmuştu. "Müdürüm" diye bir ses duydu, umursamadı. Abuzer "Müdürüm" kelimesini tekrarladığında, "Bir dakika Abuzer!" diyerek ahşap isimliği incelemeye devam ediyordu. Güzel yazmıştı adam: "Müdür Yardımcısı V." Yakında o V nokta da gidecek, sadece müdür yardımcısı yazacaktı, tırnaklarıyla kazıyarak gelmişti bu makama vekaleten de olsa, tırnaklarıyla kazımişti. Ahşap yontucusunun kazımasına benzetti kendi gayretini; mescidin yolunu bilmeyen Osman'ın mescitten çıkmayışı, hayırlı Cuma mesajları için internetten bulduğu hayırlı sözler, Ankara'daki her işyeri eğitimine kendini yazdırıp, mutlaka parti genel merkezine uğramalar, sigarayı bırakması... Daha neler, neler... Resmen tırnaklarıyla kazıyordu. Abuzer'in üçüncü defa Müdürüm diye seslenmesi de bu arada kayna-

miştir. Osman asaletini düşünürken bu sabah ilk defa kendisine ismiyle hitap edilmişti. Hitap edenin sesini hemen tanımıştı, misafirhane müdürü Allah'ın selamını vermişti, o da Osman'ın servisinde vekaleten müdürlüğe bakıyordu. Osman kafasını isimlikten kaldırıp Allah'ın selamını almıştı.

- Ee hayırlı olsun Osmancığım
- Sağolun Müdürüm
- Gel de karşılıklı bir kahve içelim.

Abuzer, Osman'ın masasından hızlıca televizyon kumandasını almıştı. Kanal değiştirme düğmesi yerine ses açma düğmesine basınca Osman'ın cevabı yerine Televizyon spikerinin sesi duyulmaya başladı: "Çalar Saat devam ediyor sevgili seyirciler, biliyorsunuz son bir haftada üç adet demiryolu kazası oldu. Bu yüzden bu sabahki canlı yayın konuğumuz BTS Genel Başkanı..."

DEVAM EDECEK...

Çorlu Tren katliamında oğlu Oğuz Arda Sel'i kaybeden anne Mısra ÖZ'le

Röportaj

“Kaza Değil, Katliamdır Çorlu”

8 Temmuz 2018'de 7'si çocuk 25 kişinin yaşamını yitirdiği Çorlu Tren Katliamı'nda oğlu Arda Sel'i kaybeden anne Mısra Öz bir yandan oğlu Arda için adalet mücadelesi verirken, diğer yandan attığı tweetler bahane edilerek bugün “sanık” sıfatıyla yargılanıyor. Mısra Öz ile Çorlu Tren kazası davasında yaşanan gelişmeleri ve oğlu Oğuz Arda Sel adına kurduğu derneği konuştuk. Kendine, nezaket gösterip tüm sorularımıza cevap verdiği için teşekkürü, bir borç biliriz.

İlk olarak 6. Dava görüldü, 16 Mart 2021 'e ertelendi son gelişmeleri bir de sizin ağzınızdan dinlemek isteriz?

Son duruşma yani 6. duruşma en başından beri yürütülmesi gereken bir ciddiyetle yürütüldü.

Yeni bilirkişi raporunun işaret ettiği gerçekler bizim baştan beri dile getirdiğimiz gerçeklerdi. Sanıyorum ki, mahkeme heyeti bu davanın artık bu dört sanıkla yürüyemeyeceğini görmüştür.

Raporun gerçekliği kadar eksik yanları da elbetteki var. Heyetin, ek raporların dosyaya girmesini kabul etmiş olması da bir artı olarak elimizde şimdilik.

TCDD'nin davaya müdahil olma talebi ise dehşet verici bir tavırdı. Hem 25 kişinin ölümüne sebep ol, hem de dünyada benzeri görülmemiş bir pişkinlikle böyle bir talepte bulun.

Hiç bir savunma 25 kişinin göz göre göre öldürüldüğünün aksini ispatlayamaz. Kader değil ihmal ve liyakatsiz. Kaza değil katliamdır Çorlu.

Çorlu'daki bu tren kazasının unutulmaması için sosyal medya üzerinden sürekli hatırlatıyor, sorumluları eleştiriyorsunuz. Sırf bu sebeple hakaret ve saldırılara maruz kaldınız? Sizi neyle suçluyorlar?

Ne yazık ki ülkemizde eleştiri yapmak suç olarak algılanıyor. Kaç duruşma geçmiş, hep bir hüsrana. Hep bir saygısızca tutum. Olsun da bitsin diye geçirtilen duruşmalar.

Tabi ki tepki vereceğim, tabi ki isyan edeceğim. Eleştirimi yapacağım ki birileri sorumluluğunu farketmesin. Ama bu eleştiri mahkeme heyetine hakaret gibi yorumlandı. Söylediğim her yorumun bugün de arkasındayım. Hakaret içerdiğini düşünmüyorum.

Oğuz Arda Sel'in doğum gününde mahkeme karşısına çıktınız, yürütülen soruşturmada gerçek suçluları adalet önüne çıkaramayan sistem, sizinle ilgili 24 saatte iddianame hazırladı. Sizin için çok önemli bir günde ifade verdiniz ardından 17 Eylül'de tekrar ifadeye çağırıldınız bu süreci de anlatabilir misiniz?

Oğlumun doğum günü kadar özel bir günde ifade vermiş olmaya gitmek, onun için mücadele etmeye devam etmem gerektiğini düşündürdü bana. Çünkü olayın vahametini gerçekten kavrayamamış kişilerle karşı karşıya olduğumu farkettim. 9 Ocakta ifademi verdim. Savcı bana “ mahkeme heyetine üç maymunu oynuyor diyerek, gerçek manada maymun deyip demediğimi” sordu. Tabi ki bunu hangi manada kullandığımı açıkladım. Bugün ilkokullarda “atasözleri ve deyimler” kitabı okutuluyor. Ve içinde mevcut olan bir deyim bu.

17 Eylül'de duruşmaya çıktım. Emniyet kuvvetlerinin sanal devriye yaptıkları sırada, atmış olduğum twiti görüp, şikayet ettikleri ve 24 saatten kısa bir sürede davaya dönüşen bu olayı giden 25 cana yapılan çok büyük bir saygısızlık ve vicdansızlık olarak değerlendiriyorum.

25 kişinin ölümüne sebep olanlar 2 yıldır bizlerin karşısına getirilemedi ama ben anında sanık olabildim. Bir de üstüne "müştekiler şikayetçi değildir" diye başlayan duruşmada, hakkımda takipsizlik verildi. Dava 9 Şubat 2021' e ertelendi.

Ulaştırma ve Altyapı Bakanına bir mektup gönderdiniz, bakan size bir cevap geldi mi?

Bakandan bana bir cevap gelmedi. Oğlumun resmiye bakamayanların bana cevap verme niyetlerinin olduğunu düşünmüyorum zaten.

Kaldı ki şu anki ulaştırma bakanı bu liyakatsızlık için bir hamle yapsa bu tür katliamların önüne geçebilirler. Hala aynı sistem devam ediyor.

Katliamın olduğu dönemdeki ulaştırma bakanı (Ahmet Arslan) ise beni zaten sosyal medya üzerinden engelledi. Sözlerim canını sıkıymış olmalı. 25 insanın canına mal olan bir görevde elbetteki bir ihmali vardır. Bunu yok saymak, görev ihmalinin aksini ispatlamıyor.

Kazaya yol açan birçok ihmalin olduğunu ortaya koyan raporlar açıklandı. Sizce de durum böyle mi? Bu raporlar ciddiye alınıyor mu sizce?

Yukarıda da bahsettiğim gibi raporlar her şeyi ortaya koyuyor. Raporlar zaten bilimsel görüşlerle gerçekleri ortaya koyuyor. Ama bu konuda eğitim almış olmaya da çok gerek yok bence. İnsan canı taşıyan bir ulaşım aracının rayları havada asılı kalıp, toprak altından kayıp gidiyorsa zaten oraya bir şey yapılmamıştır. 2018 yılında, teknoloji çağında yaşadığımızı düşünecek olursak yaşanan olay katliamdır.

Raporların ise ciddiye alınması gerek. Çünkü her şeyin ortada olduğu bu katliamın tüm sorumluluğu artık raporu değerlendirecek olanların omuzlarında.

Tren kazasına sessiz kalındığını düşünüyor musunuz? Devlet ne yapmalıydı, ne yapmadı? Sorumlular sizce kim?

Olması gereken şey olmadı. Ulaştırma Bakanı istifa etmeliydi. Devlet, Genel Müdür ve altında sorumlu olanları soruşturma bitene dek görevden almalıydı. Ve tabi ki biz geride kalanların, yaralananların, yakınlarını kaybedenlerin yanında olmalıydı. Olmadı. Bugüne kadar da hiç görülmemiş zaten bu.

Diğer mağdur aileler ne durumda? Onlar da sizin gibi adalet yerini bulsun diye uğraşılıyor mu?

Biz 25 canın ailesi aynı ortak acıda bir araya geldik. Hepimiz Kocaman bir aileyiz. Ve mücadelelerimiz bir.

Son olarak Oğuz Arda Sel Çocuk Derneği'ni kurduunuz bu derneğin kuruluş süreci, yaptıklarınız ve yapılacak çalışmalar hakkında bilgi verir misiniz?

Ocak 2021'de iki yılımız dolacak. Oğlumun adının güzellikler yaşaması ve anılması için kurduk derneğimizi. 0-18 yaş arasında ihtiyaç sahibi olan tüm çocukların gerekli ihtiyaçları doğrultusunda yanlarında olmaya çalışıyoruz. Bu bazen okul döneminde kırtasiye malzemesi oluyor, kışın mont, bot gibi ihtiyaçlarında, bayramlarda onları mutlu edecek şekilde yardımlaşma ile oluyor.

Oğuz Arda'yı bilen, bu iyilik yolunda bizlere destek olan hayırseverlerimiz sayesinde bizler olabildiğince minik kalplerin eğitimine, gelişimine, mutluluklarına, umutlarına katkıda bulunmaya çalışıyoruz.

Et ve Tırnağı Birbirinden Ayırmanın Sancısı

164 yıllık bir kurum TCDD. Kökü o kadar derinlerde olan bu kurum 1990'lı yıllarla yerli ve yabancı sermayenin saldırı ve talanı altına girerken, uluslararası danışmanlık firmalarının tavsiye kararları ve bu kararların uygulanması ile tam bir tersyüz oluş yaşandı. Bu tersyüz oluşa bire bir şahit olurken, getirdiği olumsuzluklardan payımıza düşeni hepimiz aldık, almaya devam ediyoruz.

Siyasi iktidar ve kurum yöneticileri; ya ne yaptıklarının farkında değiller ya da bilinçli olarak böyle bir yol izliyorlar. Ama biliyoruz ki tüm uyarı ve eleştirilerimize rağmen attıkları adımlar bunun bilinçli bir tercih olduğunu gösteriyor. Ama bir gerçek var ki; her koşulda zarar gören bu ülkenin yurttaşları ve biz çalışanlarız.

Yakın zamana kadar hastanesi, fabrikası, eczanesi, okulu, lojmanı, eğitim ve dinlenme tesisleri ve diğer pek çok kurumuyla onyıllardır verdiği hizmet ve bu zaman içerisinde oluşan bilgi, birikim ve kültürle bugünlere gelen TCDD, bugün başka bir noktada.

Neden mi? Çünkü bu bilgi, birikim ve kültürün oluşmasını sağlayan ne varsa bir elden çıkarıldı, talan edildi, kurumun bunca yıllık oturmuş sistemi parçalandı, kurumsal işleyişi sekteye uğradı.

6461 sayılı kanunla hukuki süreç tamamlanıp TCDD'nin TCDD Genel Müdürlüğü ve TCDD Taşımacılık A.Ş. olarak ikiye ayrılması ve öncesinde başlayan sürecin geldiği nokta, esasen et ve tırnağın birbirinden ayrılmasıdır. Et; raysa tırnak lokomotif. Et; makinistse tırnak; hareket memuru...

Gerek TCDD Genel Müdürlüğü gerek Taşımacılık A.Ş. tarafından mevzuatta yapılan düzenlemelerle, unvanların görev ve sorumlulukları yeniden belirlenmiş, bu unvanların iş yükü artırılmış, kimin ne yaptığının belli olmadığı bir yere varılmıştır.

Kurumun ikiye ayrılması sonrası hangi unvanın altyapıda hangi unvanın taşımacılıkta kalacağı başlı başına bir sorun olarak karşımıza çıkmış-

tır. Kimi Daireler birleştirildi, kimileri bölündü, çalışanlar niteliklerine bakılmaksızın Daireler arasında savruldu.

Personel sayısının azaltılmasıyla bir unvan üzerindeki iş yükü artarken diğer yandan farklı unvanların yaptıkları işler tek bir unvana yaptırılmaya başlandı. Makinistler; önce işçi – memur olarak ayrılırken, sonra yük – yolcu olarak ayrıldı. Sonra; YHT, İZBAN, BAŞKENTRAY, MARMARAY gibi ayrı ayrı servislere dağıtıldı, diğer yandan; tren teşkil görevlileri yine işçi – memur ve Altyapı – Taşımacılık A.Ş.' ye ayrılarak memurların yanı sıra işçiler eliyle de gördürülmeye başlandı. Tren trafiği konusunda hiçbir eğitim almamış lojistik çalışanlara ise trafikle ilgili işlerden sorumluluk yüklendi.

Diğer yandan kurum kültürünü yok eden bir adım olarak İŞKUR üzerinden personel alımı gerçekleşmeye başladı.

İşte bu ve burada sayamadığım pek çok nedenden ötürü, kimin ne yaptığının tam da belli olmadığı, iş kazalarının ciddi şekilde arttığı, çoğu zaman bizlerin dikkati sayesinde ve tesadüfen kazayı yaşamaktan kurtulduğumuz bir tabloyla karşı karşıyayız.

Yaşanan en büyük sorun ise tüm bu olumsuzlukların çalışanlar arasında çatışmaya neden olması, iş barışını bozması, çalışma koşullarını olumsuz etkilemesi olmuştur. İşin özü; bunca yıllık kurum geleneği yok edildiği gibi bu uygulamaların çatışmadan ve ilave sorunlardan başka bir getirisi olmadı.

Gerek kurumsal işleyişte gerekse de çalışma ortam ve koşullarında yaşanan olumsuzlukları bugün yoğun bir şekilde yaşarken, bu sancının bitmek bir yana her geçen gün artacağını bugünden görmekteyiz.

Kurum yöneticilerinin aldıkları kararların nelere neden olduğunu hepimiz yakından bilmekteyiz. Bilgi, birikim ve deneyim sahibi olmayan kişilerin atanmasıyla gerçekleşen kadrolaşmanın sonucunda bugün işe mi gidiyoruz ölüme mi belli değil.

Hepimiz biliyoruz ki; o yüzden işimize giderken keyif almamakta, zamanı gelince hemen emekli olmayı düşlemekteyiz.

Ankara Marşandiz kazasında hattın güvenli bir şekilde çalışması sağlanmadan, çalışanların ve yolcuların canı hiçe sayılarak hat trafiğe açılmış, Çorlu tren kazasında görüldüğü gibi yeterli demiryolu kontrol personelinin bulunmaması nedeniyle güvenli olmayan hatlarda taşımacılık yapılmasına izin verilmiş, defalarca iletmemize rağmen plaktorna sorununun çözülmemesi nedeniyle pek çok ölümlü kazalar yaşanmıştır/yaşanmaktadır.

Hepimizin bilmesi gereken bir gerçek var ki; bizler canımızı dışımıza takıp, dağ başında, taşrada ya da merkezde çalışırken birileri bizim canımızı hiç mi hiç düşünmüyor.

Hepimizin bilmesi gereken bir gerçek var ki; bizler canımızı dışımıza takıp, dağ başında, taşrada ya da merkezde çalışırken birileri bizim canımızı hiç mi hiç düşünmüyor.

Kazanani, siyasi yakınlığı olan şirket sahipleri, sermaye çevreleri, koltuk düşkünüleri... kaybedeni biz...

Tüm bu yanlış karar ve uygulamalar elbetteki siyasi iktidarın politik tutumu neticesinde ve kurum yöneticilerinin aldıkları kararlarla yaşam bulmaktadır.

Yaşanan olumsuzlukları, hukuksuzlukları yazmaya kalksak burdan köye yol olur.

Tüm bu olumsuzluklar karşısında biz kurum çalışanlarına düşen ne mi? Kamusal, ulaşılabilir, nitelikli bir ulaşım hizmetini savunmak...

güvenli, emniyetli bir demiryolu taşımacılığı istemek... diğer yandan bizlerin birebir olumsuz etkileyen yasal olsa da hiçbir hukuka sığmayan yanlış karar ve uygulamalar karşısında durmak.

Onurlu, gururlu, vicdanlı, ahlaklı her insanın yapabileceği, küçük ya da büyük mutlaka bir şeyler olduğunu biliyoruz.

Bizler bir şeylerin değişebileceğine, olumsuzlukları durdurabileceğimize inanıyoruz. Bugüne kadar bizler sayesinde; pek çok adaletsizlik, yanlış karar, hatalı uygulama durduruldu...

Bugünden sonra da sendikal mücadelemizle durduracağımızı biliyoruz, inanıyoruz.

Gözlerimizin önünde yaşanan adaletsizliklere, hukuksuzluklara, sessiz kalmadan birlikte yürüeyebiliriz.

Adres BTS, Umudun adı BTS!

SENDİKAMIZDAN HABERLER... SENDİKAMIZDAN HABERLER...

Yerköy'de Tren Kazası

7 Ekim 2020 tarihinde saat 15.00 sıralarında Yerköy Gar ile Karaosman İstasyonu arasında Kayseri istikametine gitmekte olan iki yük treninden arkadan gelmekte olan trenin öndeki trene çarpması sonucu iki makinist meslektaşımız ağır yaralandı.

Çankırı'da Tren Kazası

10 Ekim 2020 tarihinde saat sabah 6.25'te Kayseri istikametinden Çankırı istikametine gitmekte olan Hanefi Adem Yüksel ve Ömer Baltat'ın kumandasındaki yük treni ile Çankırı istikametinden Kayseri istikametine gitmekte olan Mehmet Karaağaç ve Murat Özyılmaz'ın kumandasındaki yük treni Irmak – Kalecik İstasyonları arasında çarpıştı. Yaşanan kazada makinistlerden Hanefi Adem Yüksel ve Ömer Baltat hayatını kaybetti.

DHİM Genel Müdürü Sayın Hüseyin KESKİN'le Görüşme

Sendikamız Genel Başkanı Murat ORAL, Genel Sekreter İsmail ÖZDEMİR ve MYK üyemiz Mahmut Faik KALTUK tarafından yeni Merkez Yürütme Kurulu olarak tanışma amacıyla DHİM Genel Müdürü Sayın Hüseyin KESKİN ile 14.10.2020 tarihinde makamında görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede işyeri ve personel sorunları hakkında görüş alışverişinde bulunuldu.

Üyemiz Sabahattin Can Direniyor!

Sendikamız üyesi TCDD Gar Şefi Sabahattin Can, başından geçen beklenmedik kazalara karşı verdiği yaşam mücadelesini birçok defa kazandığı gibi, Corona virüs pandemisi tedbirleri kapsamında şehirlerarası seyahatin yasak olduğu bir dönemde TCDD yönetimi tarafından alınan kararla Gebze'den Çerkezköy'e sürgün gönderilmesiyle ilgili basın açıklaması yapıldı.

Haydarpaşa Gardır Söğütlüçeşme İstasyon!

Haydarpaşa Dayanışması Söğütlüçeşme Koordinasyonu tarafından Söğütlüçeşme İstasyonunun toplu tren garına ve AVM'ye dönüştürülmek istenmesine karşı Haydarpaşa Gar önünde Sendikamız Genel Başkanı Murat Oral'ın da katıldığı Haydarpaşa Dayanışması üyeleri tarafından basın açıklaması yapıldı.

Sendikamız 9.Dönem 1.Genel Meclis Toplantısı Yapıldı.

Sendikamız 9.Dönem 1.Genel Meclis toplantısı 31 Ekim-1 Kasım 2020 tarihlerinde Ankara'da Merkez Yürütme Kurulu üyelerimiz, Şube Başkanlarımız ve Genel Meclis Kuruluna seçilen üye ve temsilcilerden oluşan delegelerin katılımlarıyla yapıldı.

Çorlu Tren Kazasının 6.Duruşması Sonrası Sendikamızdan Basın Açıklaması

08.07.2018 tarihinde Uzunköprü-Halkalı arasında sefer yapan yolcu treninin, Tekirdağ ili Çorlu İlçesi Babanlı Köyü Sarılar mevkiinde vagonlarının yoldan çıkması sonucu 25 yolcunun hayatını kaybedip, 328 yolcunun yaralanması olayının görülmekte olan davasında; mahkemeye 2.bilirkişi raporu sunulmuş olup duruşma sonrası sendikamız tarafından basın açıklaması yapıldı.

Sendikamız 30 Yaşında!

Sendikamızın 30.kuruluş yılı olması nedeniyle Genel Merkezimiz ve Şubelerimiz tarafından çeşitli etkinlikler hayata geçirildi.

TCDD'de Sözlü Mülakatın İptali Talebi

Yol Sürveyanı, Trafik Kontrolörü ve Trafik Başkontrolörü unvanlı personelin yazılı sınavlarında başarılı olanların girdikleri sözlü sınavın (mülakat) TCDD Genel Müdürlüğü tarafından açıklanması ile yazılı sınavlarda yüksek puan alanlara, sözlü sınavda düşük puan vermek suretiyle, ortalamaları ve listedeki sıraları aşağıya düşürülürken ya da asil listeden elenmeleri sağlanırken, yazılı sınavda düşük puan alan ve genelde yandaş sendika temelli bakış açısına uygun kişilere sözlü sınav puanları yüksek verilerek sıralamada üstlere çıkmaları sağlanmıştır. Sendikamız tarafından TCDD Genel Müdürlüğünden tüm sonuçlarıyla birlikte iptal edilmesi talebinde bulunuldu. Mağduriyet yaşayan üyelerimiz hakkında hukuksal süreç başlatıldı.

SENDİKAMIZDAN HABERLER... SENDİKAMIZDAN HABERLER...

Haydarpaşa Dayanışması; “Artık Yeter”

Ulaştırma ve Altyapı Bakanı Adil Karaismailoğlu'nun “Haydarpaşa müze olacak” açıklaması üzerine sendikamızın da bileşenlerinden olduğu Toplum, Kent ve Çevre İçin HAYDARPAŞA DAYANIŞMASI tarafından “Artık Yeter!” başlıklı açıklama yapıldı.

Trafik Kontrolörü/Trafik Başkontrolörü Sözlü Sınavının İptali Talebinde Bulunduk!

TCDD Genel Müdürlüğü ile ilgili kurumlara gönderilen yazılarımızla; TCDD Genel Müdürlüğü tarafından 28-29-30 Eylül 2020 tarihlerinde Ankara’da Trafik Kontrolörü/ Trafik Başkontrolörü sözlü sınavının, 01-02 Ekim 2020 tarihlerinde ise Demiryolu Bakım Müdürü odalarında ve bu Müdürlerin gözetimi altında “sözlü sınav” yapılmıştır. Sendikamız tarafından sözlü sınava ilişkin hukuka aykırılıklara yer verilerek iş barışını bozan ve mağduriyetler yaratan bu sözlü sınavların tüm sonuçları ile birlikte iptal edilmesini, mevzuata uygun ve sendikaların da gözetimi altında olmak şartıyla, yeniden bu sözlü sınavların yapılması talep edilmiştir. Mağduriyet yaşayan üyelerimiz hakkında hukuksal süreç başlatılmıştır.

“Bölge Kontrolörü Unvanı İhdası İptali Talebinde Bulunduk!

TCDD Genel Müdürlüğü ile ilgili kurumlara gönderilen yazılarımızla; Usul şartlara aykırı ve hiçbir şekilde TCDD teşkilatına duyurulmadan, Bölge Müdürlüklerine gönderildiği iddia edilen bir iç yazışmayla, “Bölge Kontrolörü” adıyla personel görevlendirileceği ve bu konuda isimlerin acele olarak Genel Müdürlüğe gönderilmesinin istenmesi üzerine “Bölge Kontrolörü” adı altında yapmış olduğunuz görevlendirmelerin ve eğitimlerin iptal edilerek, yasal süreçlerin tamamlanmasından sonra, belirlediğiniz kurallar çerçevesinde tüm teşkilata yayınlanmasını, bu doğrultuda şartları tutacak olan isteklilerin dilekçelerine istinaden, hakka niyet ölçülerinde görevlendirmelerin/atamaların yapılması talep edilmiştir. Mağduriyet yaşayan üyelerimiz hakkında hukuksal süreç başlatılmıştır.

Tüm Personele Coronavirus Test Talebinde Bulunduk!

TCDD Genel Müdürlüğü ile ilgili kurumlara gönderilen yazımızla; Corona virüs pandemisi kapsamında pozitif vaka sayısında hızla artış yaşandığı, bu nedenle tüm işyerlerinde, personelin covid (PCR) testinin yapılması, olası vaka durumunda testlerin yenilenmesi hatta vaka oluşmasa bile periyodik olarak her ay testlerin yenilenmesi, talep edilmiştir.

Hukuksuz Emrin Geri Alınması Talebinde Bulunduk!

TCDD Genel Müdürlüğü ile ilgili kurumlara gönderilen yazımızla; Yol ve Tesisler Daireleri ile bağlı taşra teşkilatlarının kapatılıp, Demiryolu Bakım Dairesi adı altında birleştirilmesi öncesinde ve sonrasında, “tesisler” kökenli personel üzerinde hukuka uygun olmayan emir başta olmak üzere, varsa yazılı görevlendirme vb. emirlerin tamamının iptal edilmesini ve bu durumun teşkilata duyurulması istendi.

DHMİ’de Personel Güvenlik Taahhünamesinin İptali Talebinde Bulunduk!

DHMİ Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan 24.06.2020 tarih ve “02 Nolu Bilgi Güvenliği Yönetim Sistemi Personel Güvenlik Taahhünamesinin” tüm personel tarafından imzalanması talep edildiği belirtilerek, söz konusu taahhünamesinin usule aykırılık taşımasından dolayı tamamına ve bazı maddelerine ise esastan; Anayasaya, yasalara, AİHS’e ve İLO Sözleşmelerine uyarlı bulunmadığına itiraz edilerek bahse konu taahhünamesinin geri çekilmesi, bu hususla ilgili yönerge veya yönetmelik çalışması yapılması halinde de esasa yönelik taleplerimizin dikkate alınarak tarafımıza bilgi verilmesini talep edilmiştir.

Kamera Takılması Uygulamasına Son Verilmesini Talep Ettik!

TCDD Genel Müdürlüğüne gönderilen yazımızla TCDD’ye bağlı değişik bölgelerde/merkezlerde yer alan Trafik Kumanda Merkezlerine kamera sistemi yerleştirilmiş, kimi yerlerde de yerleştirilmesi için çalışmalar yapılması üzerine sendikamız tarafından; bu uygulamanın Anayasa, yasalar ve uluslararası sözleşmelere aykırılık taşıdığı, personelin işle ilgili yaptıkları tüm konuşmalar ve talimatların hali hazırda bant kayıt sistemine geçtiği ve kamera takılmasının kurumumuza ve tren trafiğine hiçbir olumlu katkısı olmayacağı gerekçeleriyle Trafik Kumanda Merkezlerine kamera takılmaması, önceden takılmış olan tüm kameraların sökülmesi yönünde işlem tesis edilmesi talebinde bulunuldu.

pandemi ve KAPİTALİZM

Resmi rakamlarla şu ana kadar 1.5 milyondan fazla kişinin canına mal olan Covid-19 pandemisi, emperyalist-kapitalist sistemin neden olduğu köklü ve çok büyük problemleri gözler önüne serdi.

Resmi rakamlarla şu ana kadar 1.5 milyondan fazla kişinin canına mal olan Covid-19 pandemisi, emperyalist-kapitalist sistemin neden olduğu köklü ve çok büyük problemleri gözler önüne serdi.

Birincisi, kapitalist işleyişin tetiklediği kar hırsı, vahşi yaşamın sürekli işgal edilmesini beraberinde getiriyor. Toprak, su, yağmur ormanları, denizler ve her türlü doğal yaşam alanının sermaye tarafından yağmalanması son 40 yılda muazzam derecede hızlanmış, endüstriyel tarım ve çok uluslu şirketlerin faaliyetleri ekosistemleri yıkıp geçmiştir. Bu da, hayvandan insana bulaşan salgın hastalıkların baş göstermesi için davetiye anlamına geliyor. Sadece grip türüleri değil, Ebola ve HIV gibi çok daha öldürücü ve kompleks virüs türleri önümüzdeki yıllarda çok daha tehlikeli pandemiler yaratabilir. Yani kapitalist sistem gezegenimizi büyük bir hızla tahrip ederken, peşi sıra patlayan pandemiler bunun bir yan etkisi olarak görülmelidir.

İkincisi, kapitalist sistem, önleyici sağlık çalışmalarını değersiz kılar. Türkiye’de ve dünyada sağlık hizmetleri kamusal niteliğini kaybetmiş ve serbest piyasanın bir sektörüne dönüştürülmüştür. Sonuçta her hasta bir müşteridir. Bu durumda ilaç ve sağlık tekelleri ile neoliberal hükümetlerin olası bir salgına karşı gerekli önleyici çalışmalara yeteri kadar kaynak ayırmaması gayet normaldir. Bu iş kapitalistler için karlı olmadığından, insanlık corona salgınına neredeyse tamamen hazırlıksız yakalandı. Oysa daha önce yaşanmış SARS, MERS gibi aynı aileden virüslerin deneyimleri sonuca ulaştırılabilirdi. Salgının ön-

lenmesinden, aşı ve diğer ilaçların geliştirilmesine kadar hayat kurtaracak bir dizi gelişme sağlanabilirdi. Ama temel amacı kar etmek olan ilaç şirketleri için önleyici sağlık hizmetleri, olsa olsa müşteri sayısını azaltır. Küresel salgının ardından bütün dünyada borsalar çökerken ilaç şirketlerinin hisselerinde rekor artışlar görünmesi bu durumla alakalıdır.

Üçüncüsü, salgının önemli merkezlerindeki burjuva iktidarlar ve yerli işbirlikçileri, ilk etapta salgının varlığını ve ciddiyetini kendi halkından ve dünya kamuoyundan gizlediler. Sebebi kapitalist işleyişin aksamasını engellemektir. Böylelikle salgının görüldüğü ilk anlardan itibaren etkin tedbirler alınma fırsatı kaçırıldı. Sadece Çin değil, Trump, Putin, Boris Johnson, Bolsonaro, Hamaney ve Erdoğan gibi burjuva liderler kapitalist ekonomi etkilenmesin diye, salgını önemsiz göstermeye çalıştılar. Gerekli tedbirleri almadan hayati önemdeki haftaları göz göre göre harcadılar ve neticede salgın kitlesel bir insan kırımına dönüştü.

Dördüncüsü, salgın bir defa yayıldığında global çapta uygulanacak yeterli süredeki tam kapanmayla pandeminin işi bitirilebilirdi. Ama kapitalizmde birkaç hafta ya da bir aylık bile olsa böyle bir kapanma için gerekli harcamayı kimse yapmaz ve gerekli ekonomik kaynaklar asla bulunamaz. Ancak ve ancak insan yararına çalışan sosyalist bir sistem, tüm toplumların yararına kullanılacak önemli bir kaynağın hazır tutulmasını sağlayabilir. Dünyanın varlıklı bölgelerinin daha yoksul bölgelere destek olması, uluslararası işbirliği ve koordinasyon, planlama bü-

tün bunlar emperyalist-kapitalist bir dünyada asla mümkün değildir. Tersine milyonlarca kişinin canını alan pandemi bile emperyalist rekabetin konusu olabilir.

Beşincisi, kapitalist iktidarlar salgın süresince inanılmaz hatalara imza attılar ve süreci inanılmaz derecede kötü yönettiler. Kapitalist işleyiş bir an evvel başlasın diye, erken açılma ve hayatın normalleşmesi uygulamasına geçildi. Böylelikle sanayi ve hizmet sektöründeki işçiler tüm dünyada adeta salgının kucacağına itildiler. Örneğin Türkiye’de fabrikalarda, toplu taşımada ve iş yerlerinde büyük çapta vaka görülmesine rağmen, üretimin durmaması baş mesele olarak kavranmıştır. İşçiler canları pahasına kapitalistlerin kar maksimizasyonuna koşturulmuştur.

Altıncısı, pandemi ile beraber yoksulların dezavantajlı konumları daha da ağırlaşmıştır. Kimi gelişkin kapitalist ülkeler bir miktar sosyal yardımlar verse dahi, kapanma ve kısıtlama dönemlerinde yüz milyonlar işini, milyarlarca insan da gelirlerinin bir bölümünü kaybetti. Kısacası emekçi sınıflar büyük ölçüde yoksullaştı. Buna karşılık kapitalistlerin büyükçe bir bölümü süper karlar elde ettiler. Yine de en çok “ağlayanlar” kapitalistler oldu ve burjuva hükümetler zarar eden şirketlerin yardımına koşmakta gecikmedi.

Yedincisi, kapitalist iktidarların uzun yıllardır sürdürdüğü neoliberal kesintilerle kamusal sağlık hizmetleri çökertildiği için ülkelerin sağlık sistemleri salgına yanıt veremedi. Hastanelerde ne gerekli miktarda yatak sayısı vardı, ne de yoğun bakım ünitesi... En basitinden en aciline gerekli sağlık teçhizatları, ventilatör gibi hayat kurtaran teknolojik cihazlar ve yeterli miktarda sağlık çalışanı bulunmuyordu... Yeterli koruma olmadan felaketi önlemeye çalışan sağlık emekçileri tıpkı Çernobil’deki emekçiler gibi feda edildiler.

Sekizincisi, aşı için zamana karşı yarışılırken, kapitalist rekabet nedeniyle uluslararası ilaç tekelleri ve özel firmalar arasında hiçbir ortak çaba, eş güdüm ve yardımlaşma söz konusu olmadı. Bu da kritik zamanların harcanmasında önemli bir zafiyet yarattı. Şimdi sırada bekleyen aşının dağıtımında ABD gibi zengin ülkeler erişimde ilk sırada olacakken yoksul ülkeler önümüzdeki uzun ayları sıra bekleyerek ve salgından kırılarak geçirecekler. Ayrıca ülke içlerinde de parası olanlar aşıya hızlı bir şekilde erişecekken, olanağı olmayanlar kaderleriyle başbaşa kalacaklar.

Dokuzuncusu, kapitalist iktidarlar pandemi sürecini demokratik hakları baskılamak için fırsata çevirdiler. Türkiye’de son olarak Gebze’den Ankara’ya yürümek isteyen maden işçilerinin yürüyüşü valilik tarafından pandemi bahanesiyle engellenmek istenmişti. Benzer deneyimleri dünyanın çoğu ülkesi yaşadı. Hak aramak isteyenlerin sesleri kısılmak istendi. Son olarak Fransa’da artan otoriterliğe karşı büyük bir mücadele halen sürmekte.

Tek Yol Kapitalizmi Yıkamak

Pandemi kapitalizmin işlemediğini gözler önüne sermiştir. Kapitalizm salgın öncesinde zaten uygun adım büyük bir ekonomik krize doğru ilerliyordu ki, pandemi ile birlikte emekçi halkın yoksullaşması büyük bir ivme kazandı. Buna karşın dünya genelinde kapitalist iktidarlar şirketleri kurtarma derdindeler.

Kapitalist dünya sisteminin şiddetli türbülans içerisinde olduğu ortada, ama bunun siyasi ve toplumsal sonuçlarının ne olacağını zaman gösterecek. Ekonomik kriz emekçiler için toplumsal buhrana dönüşürken, bu süreçten çıkacak şeyler “büyük” ve “keskin” olabilir.

Unutmamak gerekir, pandemi koşulları emekçilerin tepkilerini ister istemez öteliyor. Bütün dikkatler salgına yakalanmama ya, pandeminin seyrine, aşının bulunmasına vb evrildiği bir süreçteyiz. Ama bu dönem kapanacak. Hayat normalleşmeye başladığındaysa, dünyanın birçok noktasında hesaplaşma başlayacaktır. 2019 yılı dünyada sınıf mücadeleleri açısından dolu dolu bir yıldır. 2020’de adeta bir çeşit pandemi molası yaşadık. Ama sistemin sorunları birikti. 2021 bizlere çok daha fazlasını vaat ediyor. Tek çıkışımız kapitalizmi mezara göndermekten geçiyor. Emekçilerin iktidarı kurulmadan eşitlik, özgürlük ve barış gelmeyecek. Bu yüzden emperyalist kapitalist sistemi yıkmak zorundayız. Bunun için de örgütlenmeli, sınıf mücadelesini yükseltmeliyiz.

Kapitalist iktidarlar pandemi sürecini demokratik hakları baskılamak için fırsata çevirdiler. Türkiye’de son olarak Gebze’den Ankara’ya yürümek isteyen maden işçilerinin yürüyüşü valilik tarafından pandemi bahanesiyle engellenmek istenmişti.

İnsan Hakları ve Sosyal Haklar Bağlamında Sendikalar Hakları

Bu yazıda, insan haklarının çeşitli temellere göre sınıflandırmasını, bu sınıflandırmada ikinci kuşak hakları olarak da bilinen sosyal hakların neler olduğu ve nasıl ortaya çıkışı ile sendikalar hakları ele alınacaktır.

İnsan Haklarını tanımlarken genellikle BM Genel Kurulunca 10 Aralık 1948’de kabul edilen Evrensel İnsan Hakları Beyannamesi çerçevesinde bir tanımlama yapılır. Bizde bu çerçevede; “İnsan hakları, milliyeti, doğum yeri, cinsiyeti, ulusal ya da etnik kökeni, rengi, dini, dili veya başka statüleri ne olursa olsun, tüm insanların doğuştan sahip olduğu haklardır. Tüm insanlar hiçbir ayırım olmaksızın bu haklara eşit derecede sahiptir. Bu haklar, birbiriyle ilişkili, birbirine bağlı ve bölünmez haklardır” şeklinde tanımlayabiliriz. Görüldüğü üzere insan hakları ahlaki, siyasi, hukuki, dini, kültürel, ekonomik ve toplumsal boyutları olan disiplinler arası bir kavramdır. İnsan haklarının temel ilkeleri şu şekilde belirlenebilir; kişiseldir, evrensel, dokunulmazdır, devredilmezdir ve ertelenmezdir.

Bu hakları sınıflandırmada farklı yaklaşımlar vardır ancak en fazla kullanılan bu hakları önceden üç te-

mel kümeye “birinci kuşak haklar”, “ikinci kuşak haklar”, “üçüncü kuşak haklar” ayrıldığı sonraki gelişim sürecinde “dördüncü kuşak haklar” olarak sınıflandırabilmekteyiz.

Birinci kuşak haklar, aynı zamanda klasik haklar olarak da bilinir. Amerikan ve Fransız devrimleriyle uygulamaya konan, öncülüğünü dönemin yükselen sınıfı burjuvazinin ve liberal düşünürlerin yaptığı haklardır. Büyük bölümü 17. ve 18. yy’dan beri gündemde olan haklardır. Bu nedenle bu haklara klasik haklar da denir. Yaşama hakkı; kişi güvenliği; yasal eşitlik; din, vicdan, düşünce ve inanç özgürlüğü; işkence yasağı; konut dokunulmazlığı; mülkiyet hakkı; seçme ve seçilme hakkı gibi haklardır. Burjuvazinin bireyci ve liberal görüşünden kaynaklanırlar. Bu hakların talep edilmesindeki temel neden toplumsal ve ekonomik dönüşümler sonucunda zenginleşen burjuvazinin aristokrasi ile olan çekişmesidir.

İkinci kuşak haklar, bir serbesti ve özgürlüğün ötesinde devletten bir hizmet/edim isteme yetkisi veren haklar olarak gelişmeye başlamıştır. 19. yy’da başlayan kitlesel hareketler ve gelişen sosyalist, reformcu

görüşlerin etkisiyle gündeme girmiştir. Liberal devlet yerine sosyal ve müdahaleci devlet görüşü öne çıkar. Ekonomik, Sosyal ve Kültürel haklardır. Çalışma ve sosyal güvenlik hakları, adil ücret, sendika kurma hakkı, grev ve toplu sözleşme hakkı, işyeri yönetimine katılma hakkı, işsizlikten korunma hakkı, ücretli tatil dinlenme ve eğlenme hakkı, parasız öğrenim ve eğitim hakkı, konut ve beslenme hakkı gibi haklardır.

Üçüncü kuşak haklar, oluşum süreci henüz tamamlanmamış haklardır. Dayanışma haklarını doğuran nedenlerin başında, bilimsel ve teknik ilerlemenin yarattığı sorunlar gelmektedir. 20. yüzyılın ikinci yarısında, özellikle sömürge ve sömürülmeye devam edilen ülkelerin talepleriyle ortaya çıkan haklardır. Bu nedenle bu haklara kolektif ya da dayanışma hakları da denir. Ulusların siyasal, ekonomik, sosyal ve kültürel geleceklerini belirleyebilme hakkı, sosyal gelişme ve kalkınma hakkı, çevre hakkı, doğal kaynaklardan yararlanma hakkı gibi haklardır.

Dördüncü kuşak haklar, iletişim, anlatım ve bilgilenme hakkı gibi modern haklardır. Bilgi çağı ve küreselleşme sonucu önem kazanmış ve uluslararası hukukta yerini almaya devam etmektedir.

Sendika hakkı, sosyal hakların en önemlisidir!

Klasik haklar, burjuvazinin öncülüğünde liberalizm tarafından geliştiren haklar iken, sosyal haklar işçi sınıfının ve sosyalist düşüncenin etkisiyle gelişen, işçi sınıfının burjuvaziye karşı yürüttüğü mücadeleler sonucunda elde ettiği haklardır.

Sendika Hakkı, Grev ve Toplu Sözleşme Hakkıdır.

İşçi sınıfı, bu hak sayesinde diğer sosyal hakları elde imkânına kavuşabilir. Ancak, tek başına sendika hakkı bir anlam ifade etmez, amaca ulaşmaya yetmez. Bu hakkın toplu sözleşme ve grev hakkıyla perçinlenmiş olması gerekir. Diğer deyişle, sendika hakkı ile grev ve toplu sözleşme hakları bir bütün oluştururlar. Sendika hakkı, emekçilerin bireysel diğer sosyal haklarının uygulanabilmesinin en önemli güvencesidir. Çünkü sosyal haklar bir "lütuf" değil, sosyal, sınıfsal mücadele ve kolektif eylem sonucu elde edilen haklardır.

İşverenin Sendikası Olamaz.

Bu çerçevede sendikal haklar ve sendika hakkının münhasıran emeğe ilişkin, emekle ilişkili bir hak ol-

duğunun altını çizmek gerekir. Bu noktada sermayedarların örgütlenmesini sendika hakkı çerçevesinde değil örgütlenme ve dernekleşme hakkı etrafında ele almak gerekir. İşverenlere tanınan örgütlenme (sendika) hakkı sosyal bir hak değil, ekonomik bir hak olarak değerlendirilmektedir. Bu yüzden "işveren sendikası" kavramı hem tarihsel hem de etimolojik açıdan uygun bir ifade değildir.

İnsanca Yaşam İçin: SENDİKA

Özellikle işçi-işveren ilişkilerinde işçilerin insanca çalışma koşulları, yeterli ücret elde etme, dinlenme, sağlıklı ve güvenli koşullarda çalışma haklarına sahip olabilmeleri için hem bu konularda yasal düzenlemeler yapılması hem de işverenlerin bu yasal düzenlemelere uyması gerekir. İşte tam da bu noktada sendikal haklar, sosyal hakların koruyucu ve geliştirici unsuru olarak devreye girer. İşçiler, sendikal haklarını kullanarak, sosyal haklarını korur, geliştirir ve kullanır. Sendikal haklar, sosyal hakların fiilen yaşama geçirilmesinde anahtar bir rol oynamakta ve bütün olarak insan hakları anlamında büyük önem taşımaktadır.

Sendikal hakların birbirinden ayrılmazlığı ve bütünselliği şüphe götürmeyen bir ilke olduğu gibi, sendikal haklar sosyal hakların korunması ve geliştirilmesinin en önemli araçlarından birini oluşturmaktadır. Kapitalist sistemde, yaşamını idame ettirmesinin temel aracı "ücret" olan ve bu ücreti "bağımlı iş ilişkisi" içinde elde eden işçi sınıfının hem ücretini artırarak daha iyi bir yaşam sürebilmesi hem de bu ücreti hangi koşullarda elde edeceğine müdahil olarak kendi çalışma süreci üzerinde söz ve karar sahibi olmasının temel aracı sendikal haklardır.

Sendika Hakkı Oldukça BİZ VARIZ

Bu hakların var olmadığı, eksik olduğu ya da gerçek anlamda kullanılmadığı koşullarda, işçi sınıfı, bireysel iş ilişkilerini düzenleyen mevzuattan öte bir korumaya sahip olamamaktadır. Bireysel iş hukukundan doğan haklarını dahi kullanamamakta, kapitalist sınıfın yönetim hakkı çerçevesinde ve onun emir ve talimatı altında çalışmaya ve yaşamını idame ettirmeye mahkûm olmaktadır.

Yaşasın Sendikal Mücadelemiz! Yaşasın BTS!

İlk Grevden 15 Yıllık Dayanışmaya Haydarpaşa Garı...

Yeşilçam sinemasında köyden kente göç konulu filmler, genellikle İstanbul'a Haydarpaşa Garı'ndan giriş yapar ya da seyirciye buradan veda eder. Tıpkı 1908 ila 2013 yılları arasında Anadolu'ya uzanan iki çelik çizgi üzerinde, Haydarpaşa Garı'na gelip giden demir atların çektiği trenler gibi.

Gerçekten de 1950'li yıllarda başlayan köyden kente göç olgusunun belleği adeta Haydarpaşa Garı'nda birikmiş gibidir. Göç öyküleri sadece Yeşilçam sinemasında değil, edebiyat alanında da sıklıkla Haydarpaşa Garı ile beraber düşünülmüştür. Bu nedenle, İstanbul'un merkezi Garı olan Haydarpaşa, sinemada olduğu kadar edebi eserlerimizde de önemli bir yere sahiptir. İstanbul'a gelişin olduğu kadar, tutunamamanın, şehirden ayrılışın, karşılaşmaların, paylaşmanın, yoksulluğun, hem köylünün hem kentlinin, emekçilerin ve Anadolu insanının simgesi olmuştur Haydarpaşa.

Şair Haydar Ergülen de "İstanbul'un kapısı hâlâ Haydarpaşa'dır. Bir şehir nereye kapı açar, bir şehrin neresinde kapı açılır diye aklınıza getiriyorsanız, Haydarpaşa'da akla karar kılmanız kaçınılmaz olacaktır" diye Haydarpaşa Garı'ndan giriş yapar yazısına.

Abidin Dino'ya "bana mutluluğun resmini yapabilir misin" isteğinde bulunan Nazım Hikmet, Dağların Havası adlı eserinde, "Trenin kalkmasına daha on dakika var. Vagonlardan uzatmış başlarını yolcular bakıyorlar arkada kalacak olanlara. Tez geliniz diyorlar gözleri dolanlara... Haydarpaşa Garı'nda nöbet bekliyor gurbet, gurbet ölüm gibidir: Herkese gelir

nöbet! Genç bir köylü şaşırılmış, vagonunu arıyor, bir yüzbaşı göğsünde karısını sarıyor, muhbirler bir mebusun çevirmiş etrafını. Kadınlar paylaşıyor vagonların rafını. Bir hoca yolculara bakıyor alık alık... Birden bir deniz gibi çalkalandı kalabalık. Kıvrak, şen bir kahkaha bir ok gibi sivrildi, bir anda bütün başlar o tarafa çevrildi: Üç hanım, bir genç kızın etrafını almışlar" diyerek sanki Haydarpaşa Garı'nda 1925'de yaşanan hengâmenin tablosunu çizmiştir.

Ahmet Hamdi Tanpınar, Bir Yol-Abdullah Efendi'nin Rüyaları 1943 adlı eserinde "Her zaman ayak basar basmaz gündelik üzüntülerimden sıyrıldığım, yalnız kendimin olduğum Haydarpaşa Garı" tanımlaması ile Gar'ın huzur verici havasını okuyucuya aktarmıştır. Tanpınar'ın bu satırları üzerinden 71 yıl geçmişti ki 2014 yılında Gar'da yapılan bir pazar eyleminde, köy enstitüsü mezunu emekli öğretmen Mihrali Yener "bu Gar'a sırtımı dayayıp merdivenlerinde oturduğumda huzur buluyorum" dedi.

17. yüzyıl Ermeni tarihçilerinden Eremya Çelebi Kömürçiyân'ın yazdıklarından ise Haydarpaşa bölgesinin Bizans İmparatorları için şehir çevresindeki en önemli dinlenme yerlerden biri olduğunu ve bu bölgede azizlik mertebesine yükselmiş patrikler için inşa edilmiş bir saray yapısı bulunduğunu öğreniyoruz.

20. yüzyılın başından itibaren demiratların dinlenme yeri olan Haydarpaşa Garı, şair Rabia Mine için yaz tatillerinde Sivas'tan gelişlerinde yolunu gözleyen bir saraydır.

20. yüzyılın başından itibaren demiratların dinlenme yeri olan Haydarpaşa Garı, şair Rabia Mine için yaz tatillerinde Sivas'tan gelişlerinde yolunu gözleyen bir saraydır.

***“yoksuldur yolcular Doğu Ekspresi’nde
numarası olanlar şanslı
numarasızlar beşinci sınıf,
kimi de, biletsiz kondüktör kaçağı...
kuşetli vagonlar lüks
yataklılar sanırsın Çırağan Sarayı..
benim sarayım ise,
her yaz tatili yollarımı gözleyen
rüyalarımın yapılmı Haydarpaşa Garı”***

Sunay Akın, “evvel zaman içinde değil, henüz birkaç yıl öncesine kadar Haydarpaşa Garı’na Anadolu’dan yolcu taşıyan trenler gelirdi. Trenler peronlara yanaşıp da kapılarını açtığı anda, İstanbul yolcuların taşıdığı sayısız hayali de karşılardı. İşte o hayallerin birinde, Haydarpaşa Garı’nın peronlarına bir prenses inerdi. Peronda bekleyen tren kompartmanları, demirden atlar, Haydarpaşa Garı ise prensesin sarayıydı. İşte o çocuk, Ebru Cündübeyoğlu’dur” demişti.

Haydarpaşa, çocukların gönlündeki “saray”ken; şimendifer emekçileri için “ekmek kapısı”dır. 29 Haziran 2003 tarihli Evrensel Gazetesinde yayınlanan yazısında Şair Sennur Sezer, “İlhan Demiraslan’ın Haydarpaşa garı şiirinde anlattığı çaresiz insanları anlayacak sınıftan değilseniz, avuçlarınız hırsıyla sıkılmamışsa bu garın hangi katında olursa olsun, uyuyamaz, ağız dolusu gülemezsiniz” der. Haydarpaşa Garı kapısı önündeki çaresiz ve yumrukları sıkılı insanlar dendiğinde şimendifer emekçileri gelir aklımıza.

Haydarpaşa’da demiryolu işçileri, maaşlarına zam, gece zammı, hasta olanların işten çıkartılmaması ve işçi derneğinin tanınması taleplerinin kabul edilmemesi üzerine “Bağdat Demiryolları Memurin ve Müstahdemin Cemiyeti Uhuvvetkarisi” (İşçi Derne-

ği-Sendika) önderliğinde 14 Eylül 1908 tarihinden itibaren garın şahit olacağı ilk greve başladılar. Önerilerinde mızika ve ellerinde bayraklarla Kadıköy ve civarını dolaşıp, tezahürat yapmışlardır. Demiryolu işçileri, Haydarpaşa’ya döndüklerinde Gar’ın kapısına “akşam trenlerinin varışından sonra tekmil memurinin terki işgal edecekleri” (Bu İş Yerinde Grev Var) beyannamesini astılar.

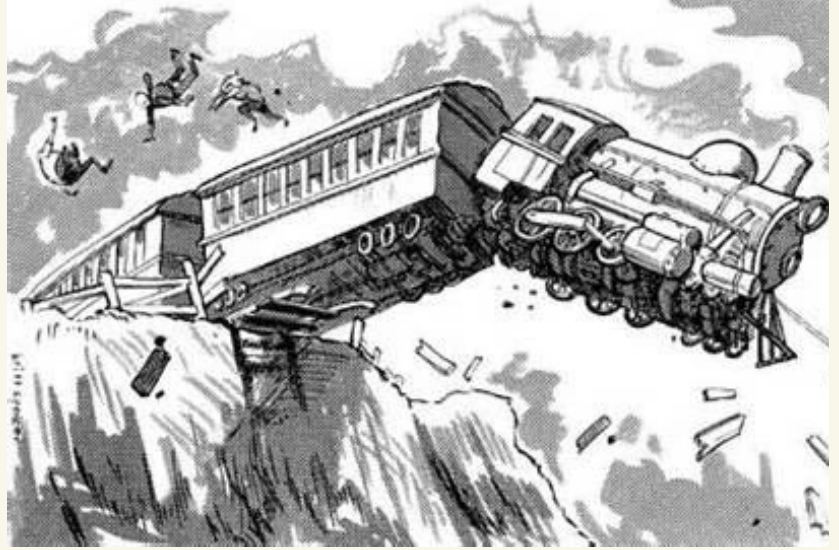
“Bağdat Demiryolları Memurin ve Müstahdemin Cemiyeti Uhuvvetkarisi” önderliğinde yapılan grevden tam 86 yıl sonra, 20 Aralık 1994 tarihinde Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) önderliğinde demiryolu emekçileri “grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı” için üretimden gelen gücünü kullanarak iş bıraktılar. Grev, başta Haydarpaşa olmak üzere tüm ülke genelinde 24 saat devam etti ve hiçbir tren çalışmadı. Haydarpaşa Garı’na “bu iş yerinde grev var” pankartı asıldı.

1908’de kapılarını trenlere ve yolculara açan ekmek tekneimiz Haydarpaşa Garı, 97 yıl sonra neoliberal politikaların bir uygulaması olan “dönüşüm projeleri” ile kuşatıldı. Haydarpaşa, sermayenin kullanımına sunulmak üzere, demiryolu ulaşımından kopartılmak istendi. Buna karşın, Haydarpaşa Garı’nın kapılarının demiryolu emekçilerine ve halka kapatılmasına sessiz kalınmadı. Haydarpaşa Dayanışması’nın çağrısı üzerine 21 Haziran 2005 tarihinde, Gar önünde toplanan sendika, siyasi parti ve STK yönetici/üyeleri ile şimendifer emekçileri “Haydarpaşa ve çevresinin yağmalanmasına ve işgaline izin vermeyeceğiz” dediler. Aradan geçen 15 uzun yıla rağmen, Haydarpaşa Dayanışması’nın sokak ve hukuk mücadelesi bugün hala sürmektedir.

GÜLE GÜLE / GOOD BYE

Demiryollarında Kazalar ve Nedenleri

Çağımızın en güvenli ve ekonomik ulaşım modu olan demiryollarının kendine özgü kuralları dışında işletilmesinin sonucunda acı faciaların yaşanacağını son 20 yılda yaşayarak gördük. 164 Yıllık TCDD tarihinde biraz geri gidersek son dönemde yaşadığımız kazaların kök sebepleri hakkında tatmin edici bilgilere ulaşabiliriz. Özellikle 2000 li yılların başından bu yana demiryollarındaki ölümlü ya da maddi hasarlı kazalarda dikkat çeken hızla bir artış yaşandığını rahatlıkla görebiliriz.

*Pamukova 22 Temmuz 2004 (41 kişi hayatını kaybetti)

*Tavşancılı 11 Ağustos 2004 (8 kişi hayatını kaybetti)

*Kütahya 27 Ocak 2008 (9 kişi hayatını kaybetti)

*Çorlu 8 Temmuz 2018 (25 kişi hayatını kaybetti)

*Ankara YHT 13 Aralık 2018 (9 kişi hayatını kaybetti)

Bunlar demiryollarında son 20 yılda yaşanan büyük kazalar. Ve 20 yılda 2-3 kişinin hayatını kaybettiği ya da maddi hasarlı kazaların bilançosunu çıkarmaya çalışırsak, sanırım bu derginin tamamına yakınına kullanmamız gerekebilirdi. Peki ama, kurumda özellikle 2000 li yılların başından itibaren giderek artan bu ölümlü ya da maddi hasarlı kazalar neden artış gösterdi.

Yeniden Yapılanma Süreci ve 6461 sayılı yasa;

1996 Yılındaki Booz Allen-Hamilton ve arkasından gelen Canac raporundaki kurumu bitirmeye yönelik tav-

siyeler zaman içinde uygulanırken 2013 yılı 1 Mayıs tarihinde 6461 sayılı Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleşmesi yasası ile TCDD GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ve TCDD TAŞIMACILIK A.Ş. adıyla ikiye ayrılmıştır. Bu durum demiryolu işletmeciliğinin ruhuna aykırıdır.

Liyakatın yerini yandaşlık aldı.

Yine 2000'li yıllarda başlayan ve günümüze kadar devam eden liyakat sistemi adeta yerle bir edildi. Kendi içinde uzmanlık gerektiren bir iş kolu olmasına rağmen kurumdaki atamalar yandaşlık üzerinden yapılarak liyakat sahibi çalışanlar geri plana itildi/küstürüldü.

Demiryolları, yapılan atamalarda, özellikle de AKP iktidarı döneminde, çok yoğun bir şekilde en üst kademe en alt kademeye kadar siyasi müdahaleye uğramıştır. Uzmanlık, liyakat ve bilgi isteyen atama kriterleri tamamen terk edilirken, mevcut atamalarda, yönetmeliğe takılma halinde ise vekâlet görevlendirme ile aşılmıştır. Bu durum o kadar ileri boyutlara ulaşmıştır ki; vekâleten görevlendirilenlerin sayısı asaleten görevi yürütenlerden fazla olmuştur. Vekâlet kurumu, istisnâ bir usul olduğundan, kısa bir dönem için kullanılması gerekmektedir ve bir göreve vekâlet edecek olan kamu görevlisinin de asilde aranan şartlara sahip olmaları gerekmektedir. Ancak; TCDD Yönetimi, her unvan için öngörülen koşulları dikkate almadan, gerek eğitim, gerekse de hizmet suresi vb. koşulları taşıma-

dıkları halde vekâlet görevlendirme yapmış ve yapmaya da devam etmektedir. TCDD Yönetimi, kendisine yakın gördüğü personeli vekâlet olarak görevlendirmek suretiyle personel arasında ayrımcılık yapmış, Kamu Yönetiminin temel ilkeleri olan Kariyer ve Liyakat ilkeleri bir tarafa bırakılmıştır. Bu yönetim tarzı aynı zamanda kurum içerisindeki olması gereken hiyerarşiyi de bozmuştur.

Birçok unvan devre dışı bırakılmış ve esnek çalışma dayatılmıştır. Önce Yol Bekçisi, akabinde Tren Şefi, unvanları kaldırılmış Makasçı, Manevracı ve Gardfren unvanı da tek bir unvanla bileştirilmiştir.

TCDD'nin personel istihdamı yıllar içinde çok önemli ölçüde düşmüştür.

Kazaların Önlenmesine ve Ortadan Kaldırılmasına Yönelik Önerilerimiz;

1- 1 Mayıs 2013 tarihinde çıkan 6461 sayılı Türkiye Demiryolu Ulaştırmasının Serbestleşmesi kanunu derhal kaldırılarak demiryollarının tek çatı altında ve kamusal hizmet veren bir kurum olarak çalışmasının önü açılmalıdır.

2- Kurum siyasi müdahalelerden kesinlikle uzak tutulmalıdır. 2004 yılında yaşanan Pamukova Hızlandırılmış tren kazası ve Ankara'daki YHT tren kazaları işletmecilik şartları oluşmadan tamamen siyasi baskı ile oluşan kazalardır. Çorlu, Elâziğ ve kamuoyunun duymadığı maddi hasarlı kazalar da yine siyasi baskı sonucu liyakatsiz atamaların getirdiği kurum içi denge- nin bozulması ile oluşan kazalardır.

3- Yandaş sendikanın örgütlenme kozu olarak kullanmasına yarayan liyakatsiz atamalar ve geçici/vekâlet görevlendirmeler personel üzerinde ciddi huzursuzluklara yol açmakta; personelin işe olan konsantrasyonunu düşürmekte, işe bağlılığını ve verimliliğini olumsuz etkilemektedir. Bununla birlikte işçi ve iş güvenliğini tehlikeye atmakta kazaların yaşanmasına neden olmaktadır. TCDD'de liyakatsiz atamalara ve vekâlet görevlendirmelere son verilmelidir. Üst yönetim kadrosu hariç bütün atamalar mülakatsız sınav ile yapılmalıdır.

4- Kurum üst düzey yöneticileri, demiryolu teknik ve bilimine uymayan, ulaşım güvenliğini tehlikeye sokan ayrıca kurum içi yönetmeliklere uymayan, kurum liyakat sistemini, iş barışını bozan her türlü siyasi isteğe ve baskıya karşı alacakları tavırla, ülkenin, kurumun ve iş barışının korunması açısından direngen olmalıdır.

5- Kuruma, yetişmiş orta kademe eleman temin eden, mecburi hizmeti şart koşan/mezuniyet sonrası iş güvencesi veren TCDD Meslek Lisesi yeniden açılmalıdır.

6- Kurumda 2009 yılından itibaren Makinistlik ve Tren Teşkil Görevlisi alımı memur statüsünden işçi statüsüne geçilmiştir. Bu durum her iki görevin yürütülmesinde çok önemli kargaşa ve huzursuzluğa yol açmıştır. Şu an yeni devreye konulan makinist unvanında ki tek statü, diğer unvanlar içinde uygulanmalıdır.

7- Kurumun, Makinist ihtiyacını son dönemde İŞKUR üzerinden yapması bu tür istihdamdan derhal vaz geçilmelidir.

8- Kaza ya da olay sonrası yapılan araştırma ve soruşturma bağımsız kullarca yapılmalı. Mevcut araştırma/soruşturma birimleri olayların kök nedenlerine bakmadan tamamen sonuç kısmında suç ve ceza olarak dosya kapatıldığından sonraki dosya bekleniyor.

9- Hizmete açılan demiryolu yatırımları gerek teknolojik olarak gerekse idari yönden tamamlanmadan siyasilere hizmet için kesinlikle açılmamalıdır.

Sonuç olarak;

Kurumda yaşanan her türlü yönetsel ve teknolojik olumsuzluklar karşımıza çeşitli zaman aralıklarıyla kaza olarak çıkmaktadır. Uzun yıllardan beridir yaşanan olumsuzluklar özellikle kısa dönem içindeki siyasi müdahaleler ile kurum içi iş barışını inanılmaz bir şekilde bozmuştur. Son dönemdeki hiçbir gerekçe gösterilmeden yapılan istek dışı nakiller (sürgün) kurumun kamuoyunda itibarını zedelediği gibi trafik ile ilgili işlerde

çalışan personelde depresyon yaratarak kazalara neden olmuştur. Ankara YHT, Elazığ, Malatya, Çankırı'da yaşanan kazaların asıl nedeni kurum içi huzursuzluğun ve yönetsel olarak yaşanan olumsuzlukların sonuçlarıdır. Özellikle TCDD Genel Müdürlüğü ve kısmen TCDD A.Ş. Genel Müdürlüğü kurumsal varlık kültürünü, kaybederek daha çok siyasetin ve siyasilere kural koyduğu/ yönettiği işletmelere dönmüştür. Görevde yükselme sınavlarının yapılmadığı, yapılanlarda da derecelendirmenin özellikle mülakatlarda çok fazla süsümsel yapılması çalışanların kuruma aidiyet yöneticilere de güven kaybını had safhada düşürmüştür. Böyle bir ruh halindeki çalışanlardan oluşan bir kurumda elbette ki kazaların olması kaçınılmaz.

TCDD Genel Müdürlüğü ve kısmen TCDD A.Ş. Genel Müdürlüğü kurumsal varlık kültürünü, kaybederek daha çok siyasetin ve siyasilere kural koyduğu/ yönettiği işletmelere dönmüştür.

onlar hep vardı!

aslolan YETKİ değil ETKİ!

Son günlerde yaşanan ekonomik kriz eşliğinde özellikle toplumsal muhalefetin öncüsü sayılabilecek sendikalar sıkça ses yükselten, halkın huzur ve refahı için mücadele eden taraf olarak göze batmakta.

Bilinen en basit tanımı ile Sendika; “*çalışanların sosyal, ekonomik hak ve çıkarlarını korumak, sorunlarını çözme amacı ile kurulmuş ekonomik öğeler taşıyan, devlet, siyasi parti ve iktidar örgütlenmelerinden bağımsız örgütlerdir.*” Ancak dünyada olduğu gibi ülkemizde de sendikacılığın önüne geçen emekçiden çok işverenin menfaatlerini kollayan, sermaye çevreleriyle işbirliği içinde bulunarak işçi ve emekçinin haklarının alınmasına yönelik hareketleri engelleyen ve kısıtlayan ve ismindeki sendika takısını hak etmeyen kurumlar mevcut.

Kaldı ki bu süreçte Sarı Sendika diye bahsettiğimiz sendikal hareketler içerisinde kurumlarda artık kendilerine verilecek iltimas, ayrıcalık kalmayınca ses çıkarmaya başlayanlar oldu. Son zamanlarda basında sıkça yer almalarına rağmen demokratik yaşam tarzından uzak olan sarı sendikalar içerisinde turuncuya dönme eğilimde olanlar bir gecede bir işaretle yukarıdan yerle yeksan ediliyor. Son dönemde kendi üyelerinin de baskı altına alınmasına, ekonomik krize ve sürgünlere ses çıkarmayan Sarı Sendikaların üst yönetimleri ses çıkaran şubelerini de anti-demokratik bir biçimde görevlerinden alarak üyelerinin iradelerini yok sayıyorlar.

Türkiye’de devlet/hükümet gü-

dümlü sendikacılık ya da bildiğimiz adıyla “Sarı Sendikacılık geleneği çok eskilere dayanmaktadır. Cemiyetler Kanunu’nun “sınıf adına ve esasına” göre cemiyet kurma yasağının 1946 Haziran ayında kaldırılmasının ardından büyük ölçüde sosyalistlerin öncülüğünde kurulan sendikalar 16 Aralık 1946’da kapatılmıştı. Sendikalara özel bir yasal düzenlemenin olmadığı bu dönem “sendika özgürlüğü” rejimi olarak bilinir. Sendikalar, partiler ve diğer dernekler gibi genel hükümlere kurulup faaliyet göstermekteydi. Bu serbest dönem “1946 Sendikacılığı” olarak bilinen muhalif ve bağımsız bir sendikacılığa yol açmıştı.

uluslararası kuruluşlara üyeliği de bakanlar kurulunun iznine bırakılmıştı. 5018 sayılı yasanın çıkmasının hemen ardından önce CHP ardından da DP kendilerine yakın sendikalar kurmak için harekete geçmişti. İşçilerin ezici çoğunluğunun kamu işletmelerinde çalışıyor olması nedeniyle iktidardaki siyasi parti sendikacılıkta büyük avantaj elde etmeyi.

Grev hakkının olmadığı, sendikal ve sınıf mücadelesi deneyiminin zayıf olduğu ve sendikaların mali olarak güçsüz olduğu bu koşullarda devletle/hükümetle iyi geçinerek hak elde etme anlayışı sendikacılığın temel ilkelerinden biri olmuştur. İ-

Türkiye’de devlet/hükümet güdümlü sendikacılık ya da bildiğimiz adıyla “Sarı Sendikacılık geleneği çok eskilere dayanmaktadır.

Ancak bu sendikacılığın ömrü kısa oldu. Rejim bağımsız sendikacılığı hazmedemedi ve kendi sarı sendikalarını kurdurmaya başladı.

Sarı Sendikacılık Tarihi

Kısa süren 1946 sendikacılığı deneyiminin ardından 1947 yılında 5018 sayılı işçi ve işveren Sendikaları ve Sendika Birlikleri Hakkında Kanun çıkarıldı. 5018 sayılı kanun ile başlayan dönem etkileri uzun yıllar devam edecek güdümlü bir sendikacılığın, vesayet sendikacılığın yerleşmesine yol açmıştır. 5018 sayılı grev ve siyaset yasağı getirmekteydi. Ayrıca sendikaların

tidara yakın sendikalar korunurken, diğer sendikalar baskı altında tutulmuştur. Yine bu dönemde sendikaların yetersiz bütçeleri nedeniyle en küçük mali yardım önemli hale gelmiştir. Sendikalara iktidarlara yakınlıklarına bağlı olarak çeşitli kaynaklar aktarılmıştır. 1940’lı ve 50’li yıllarda yeşeren bu güdümlü/vesayet sendikacılığı anlayışı grev hakkının tanındığı 1960’lı yıllardan sonra da devam etmiştir. Kamu işçilerinin temsil edildiği Türk-İş’in temel yönelimi devlet/hükümet çizgisine uyumlu davranmak olmuştur.

1960'lı yıllarda kamu çalışanlarının (devlet memurlarının) sendikal örgütlenmesine ciddi sınırlamalar getirilmiştir. 1961 Anayasası sendika hakkını tüm çalışanlara tanıırken, sendikal yasalar bu konuda bir ayırma gitmiş, işçilerin sendika hakkı oldukça geniş biçimde 274 ve 275 sayılı yasalarla 1963 yılında kabul edilirken, devlet memurlarının sendika hakkı ancak 1965 yılında yasal düzenlemeye kavuşmuştur. 624 Sayılı Devlet Personeli Sendikaları Kanunu, grevsiz, toplu sözleşmesiz, siyasetsiz ve gösteri yürüyüşü bile yapması yasak olan bir rejim öngörmüştür.

Ancak sosyal hareketleri yasalarla düzenlemek mümkün değildir. Bu kısıtlı yasal düzenlemeye rağmen başta Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) olmak üzere ciddi bir mücadele pratiği ortaya çıkmıştır. O kadar ki, kamu çalışanlarının sınırlı sendika hakkından ürkenler 12 Mart sonrası yapılan anayasa değişikliği ile memurların sendika kurmasına anayasal engel getirmiştir. Bu sınırlama sadece biçim değişikliğine yol açmış ve 1970'li yıllarda bu kez dernek çatısı altında etkin bir kamu çalışanları örgütlenmesi ortaya çıkmıştır. 1980 sonrasında da kamu çalışanlarının sendikal örgütlenmesi yasal düzenlemeleri önceleyen fiili ve meşru mücadele çizgisi etrafında yükselmiştir.

Devletin Kesesinden Sendikacılık

Türkiye 4688 sayılı yasadaki yeni ve özellikle de AKP iktidarı döneminde kamu işçilerinin yaşadığını, kamu çalışanları (devlet memurları) açısından yaşamaktadır. 1947 sendikacılığı 2000'li yılların başında tekerrür etmektedir. 90'lı yılların ortasına doğru KESK'in yükselişinin ve toplumsal muhalefetin önünü kesmek için kurulan Kamu-Sen önemli ölçüde muhalefet kanallarının önünü tıkamaya çalışsa da özellikle mevcut iktidarın ilk kurulduğu yıllarda palazlanan Memur-Sen emekçilerin haklarını hükümeti korumak adına peşkeş

çektirdi. Bu arada Kamu-Sen'de yedekte tutulmaya devam etti. Yıllar sonra ilkinin üye sayısındaki artışın durduğunu, diğerinin ise ilk kez üye sayısını en fazla arttıran konfederasyon haline geldiğine tanık olduk ancak son istatistiklerde ise üye sayılarında azalma görüldü.

Sarı Sendikalar tarafından iş güvencesi ortadan kaldırılmış. Toplu pazarlık hakkı yok. Grev hakkı yok. Çalışanın her şeyi kurumdaki siyasi otoritenin iki dudağı arasına sıkışmış. Ama ortada koca koca sendikalar, yüzde 70'lere varan sendikalaşma oranları, on binlerce üyesi olan konfederasyonlar var.

Bu içi boş adına sendika demeye dilin varmadığı oluşumlar çeşitli baskılarla emekçileri zorla üye ederlerken, büyük bir statüko oluşturuldu ve tüm aktörler bu statükonun parçası haline geldi. Kamu emekçilerinin önemli mücadeleler sonucu elde ettiği sendikal haklar böylece kullanılamaz duruma geldi.

Kamu çalışanları alanında sarı sendikacılığın birinci aşamasını anayasal-yasal düzenlemeler oluşturmuştur. 1995, 2001 ve 2010 Anayasa değişiklikleri ile kamu çalışanları için adeta ikinci derece bir statü öngörülmüş ve kamu çalışanlarının sendikal hakları anayasal güvenceye kavuşturulmamıştır. Dahası 2001 Anayasa değişikliği ile bir zorunlu tahkim rejimi öngörülerek adeta fiili grev yasağı getirilmiştir. 4688 sayılı yasa ise kamu çalışanları sendikalarını cendere altına almıştır. 2012 yılında 4688 sayılı yasadaki yapılan değişiklik ile en çok üyeye sahip sendikal konfederasyona (fiilen Memur-Sen) ciddi ayrıcalıklar tanınmıştır.

Devlet kesesinden sendikacılığının KESK'i hedef alan bir pazarlığın sonucu olarak ortaya çıktığı AKP ile makbul sendikalar arasında bu yöndeki pazarlık cümle cümle basına yansımıştı. Konu sadece sendikaların mali bağımsızlığının ihlali değil, hükümete rahatsızlık veren

bir sendikal anlayışın cezalandırılması ve makbul sendikalara bir ödül olarak düşünülmüştü.

Oysa kamu çalışanlarının işvereni devlettir, siyasal iktidardır. Kamu çalışanları sendikalarının muhatabı bir işveren olarak devlettir. Sendikaların görevi, siyasal iktidarla mücadele ederek, pazarlık ederek, güçlerini ortaya koyarak hak almaktır. Sendikalar hangi ad altında olursa olsun işverenden aidat alması doğrudan güdümlü sendikacılık anlamına gelmektedir.

Türkiye'de özellikle son birkaç yıl içinde işçi ve emekçilerin hak ve çıkarları için mücadele eden, en temel örgütlenme faaliyetleri çeşitli yollarla engellenmeye çalışılan, üyeleri sık sık baskı ve tehditlerle karşılaşan, basın açıklaması yapmaları hatta yasal grevleri bile fiilen engellenen ve sürekli itibarsızlaştırılmaya çalışılan az sayıda mücadeleciler sendika kaldı.

İktidarın 18 yıllık hegemonyası ile birlikte iş kollarının neredeyse tamamında yetkiyi elinde bulduran konfederasyonun son dönemde yaptığı hatalı icraatlar kendi üyelerini bile bezdirmeye yetmişken üyelerimiz için makam ve mevki dağıtmak elbette ki bizim amacımız" mottosundan ibaret yaklaşımlarla özellikle her defasında dile getirdiğimiz liyakatsiz personellerini kurumların üst makamlarına oturtması deyim yerindeyse kendi ayaklarına sıkılmak olmuştur. Hak gaspları ve mağduriyetlerin giderilmesi noktasında kılını kırıpatmayan yetkili sendika, aslolanın yetki değil etki olduğunu kavrayamayarak kâğıt üzerinde yetkili olmaktan ileri gidememektedir.

Kaynakça:

OTORİTER GÜDÜMLÜ
SENDİKACILIK

Aziz ÇELİK – Ekim 2015

Devlet Memurları/Yöneticiler Ettikleri Yemine Bağlı Kalıyorlar Mı?

Ersin ALBUZ
Avukat

“Devlet memurları, Türkiye Cumhuriyeti Anayasasına ve kanunlarına sadakatla bağlı kalmak ... kanunlarını sadakatla uygulamak zorundadırlar.” Aynı maddenin devamında “Türkiye Cumhuriyeti kanunlarını ... tarafsız ve eşitlik ilkelerine bağlı kalarak uygulayacağıma ... namusum ve şerefim üzerine yemin ederim.” şeklinde yemin etmektedirler. (Devlet Memurları Kanun:DMK Md. d)

“Devlet memurları ... görevlerini yerine getirirken dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep gibi ayırım yapamazlar.” (DMK Md. 7)

“Devlet memurları amiri oldukları kuruluş ve hizmet birimlerinde kanun, tüzük ve yönetmeliklerle belirlenen görevleri zamanında ve eksiksiz olarak yapmaktan ... sorumludurlar. Amir, maiyetindeki memurlara hakkaniyet ve eşitlik içinde davranır. Amirlik yetkisini kanun, tüzük ve yönetmeliklerde belirtilen esaslar içinde kullanır. Amir, maiyetindeki memurlara kanunlara aykırı emir veremez ve maiyetindeki memurdan hususi bir menfaat temin edecek bir talepte bulunamaz, hediyesini kabul edemez ve borç alamaz.” (DMK Md. 10)

Ayrıca ülkemizde “Yasal:Kanuni İdare İlkesi” geçerli olup, yukarıdaki mevzuat hükümleri de dikkate alındığında kamu görevlileri/yöneticiler kanunda kendilerine verilmemiş hiçbir yetkiyi kullanamazlar. Ancak siyasi iktidarı arkasına alan her düzeydeki bürokratlar; özellikle terfi ve tayinlerde, disiplin işlemlerinde ve akçeli işlerde/ihale işlemlerinde ettikleri yemine bağlı kalmamakta ve yasalara uygun davranmamakta ısrar etmektedirler.

Bu yazımın konusu; disiplin cezaları ve tayin/terfilerle sınırlı kalacaktır. Güncelle ilgili konu ve sorunlara sonraki dergilerde yer verilecektir.

SÜRGÜNLERİN HUKUKİ DEĞERLENDİRMESİ

Nakil dönemi olmadığı halde ve pandemi tedbirleri de dikkate alınmadan 11.05.2020 tarihinde 13 sendikamız üyesi sürgün edilmiş, daha sonra ise sürgün edilen üye sayımız 17'ye çıkmıştır. Bir-iki üyemizin dışında; tamamı hakkında İdare Mahkemeleri tarafından Yürütmenin Durdurulması (YD) kararı verilmiştir. İdarenin, YD kararlarına itirazları da Bölge İdare Mahkemeleri (BİM) tarafından reddedilmiştir. Bir üyemiz hakkında mahkeme, esastan davamızı kabul ederek sürgün kararını iptal etmiştir.

İdare mahkemeleri, dava konusu işlemin hukuka açıkça aykırı olduğu ve telafisi imkansız zararlar doğacağı gerekçesi ile YD kararını vermiştir. Bu

kararın gerekçesi dikkate alındığında TCDD'nin YD kararlarını bir an evvel uygulayarak üye-lerimizi eski işyerlerine iade etmesi gerekirken; İdare Mahkemelerinin YD kararlarını 30. gün uygulayarak mağduriyeti artıran keyfi, husumet ve kin/düşmanlık barındıran bir uygulama içinde olduğunu göstermiştir.

Bu sürgünlere karşı başlatılan ve yürütülen fiili meşru mücadelemiz, basın açıklamaları, twitter eylemi, Ankara yürüyüşü vb eylemler, İdareye geri adım attırmamış olmasına rağmen bu sürgünden sonra İdarenin sendikamıza ve çalışanlara olan yeni bir sürgün saldırı dalgasının önünü kesmiştir. Sendikamızın yürüttüğü fiili mücadele ile TCDD'nin yapacağı yeni saldırılar engellenmiştir.

İdare, bu sürgünlerle de yetinmeyip bu defa da eyleme katılan üyelerimiz hakkında disiplin cezaları vermiştir. Sürgünler gibi bu disiplin soruşturma ve cezaları da hukuka aykırı olup hepsi için iptal davası açılmıştır.

Tüm bu sürgünler ve idari soruşturmalar TCK'nın 257. Maddesindeki görevi ve yetkiyi kötüye kullanma ve 118.maddesindeki sendikal faaliyetleri engelleme suçunu oluşturmaktadır.

11.05.2020 tarihli sürgünler ve açılan soruşturmalarla ilgili Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına hem Sendikamız hem de sürgün edilen bazı üyelerimiz üzerinden suç duyurusunda bulunulmuştur. Başsavcılık tarafından konunun idari yargıyı ilgilendirdiği gerekçesi ile talebimizi reddetmesi üzerine olağanüstü kanun yolu olarak Adalet Bakanlığına itiraz hakkımız kullanılmıştır.

ANKARA HURDA SATIŞLARI

Ankara hurda satışları (Isıtma sisteminin satılması) hakkında suç duyurumuza takipsizlik kararı verilmiş olup bu karara itiraz edilmiştir.

HARCIRAHLAR

Sürgünlerle ilgili olarak YD kararı gereği eski işyerlerine dönüş nakil harcırahı talep eden üyelerimizin taleplerinin reddi üzerine iki üyemiz üzerinden iptal davası açılmıştır. İl ve ilçe sınırları (Büyükşehirler hariç; büyükşehirlerde de uzak ilçeler arasında harcırah ödenir) dışına çıkan herkes harcırahı hak kazanır. Gebze ilçesi Kocaeli il sınırları içindedir. İstanbul il sınırları içindeki her hangi bir ilçeden örneğin en yakın Tuzla ve Pendik ilçelerinden Gebeze'ye ya da Gebze'den buralara gidiş gelişler nakil harcırahına tabidir.

TAŞIMACILIK A.Ş. SÖZLÜ/MÜLAKAT SINAVLARI

Diyarbakır Şube Başkanı Süleyman BOZKURT ve Adana Şube üyemiz Özgür CAN üzerinden Taşımacılık A.Ş. görevde yükselme yazılı sınavlarının/mülakatın yapılması için Diyarbakır'da ve Adana İdare Mahkemelerinde davalar açılmıştır. Bu davanın kazanılması halinde mülakata girmeye hak kazanan tüm adaylar bu karardan faydalanacaktır.

TCDD SÖZLÜ SÖZLÜ/MÜLAKAT SINAVLARI

TCDD'nin yaptığı sözlü sınavlara ilgili olarak bir kişi için dava açılmıştır. Bu davada sözlü sınavın geneli-

ne ilişkin bir usulsüzlük tespit edemediğimizden bu dava lehimize sonuçlanması halinde sadece dava açan üyemiz yaralanabilecektir.

Kurumda tüm hukuka aykırı iş ve işlemlerle ilgili olarak mücadeleimiz adli ve idari süreçlerle de devam etmektedir.

DISİPLİN UYGULAMALARINA İLİŞKİN USULSÜZLÜKLER

Disiplin soruşturmaları sıkı şekil/usul kurallarına bağlanmıştır. Sebebi ise idarecilerin keyfi uygulamalarının önüne geçmektir. İdareciler, bu konuda da kurallara bağlı kalmadan keyfi soruşturma işlemleri tesis etmektedirler. Onun için idari soruşturma süreçlerde usulü işlemlerle ilgili düzenlemelere ve içtihatlarla hakim olmamız gerekmektedir. Bunlardan bir kısmını aşağıda açıklamaya çalışacağım.

Öncelikle idari bir suç işlendiği haberini alan/öğrenen idare; öğrenildiği tarihten itibaren; uyarma, kınama, aylıktan kesme ve kademe ilerlemesinin durdurulması cezalarında bir ay içinde disiplin soruşturmasına; memurluktan çıkarma cezasında altı ay içinde disiplin kovuşturmasına başlaması gerekir. Başlanmadığı takdirde disiplin cezası verme yetkisi zaman aşımına uğrar (DMK Md. 127). Görüldüğü üzere, sizden bir ifade istendiğinde, öncelikle idarenin bir soruşturmacı/muhakkik atamalıdır. Soruşturmayı sadece disiplin amirleri yapabilir ya da disiplin amirleri soruşturmacı atayabilir. Gar, Lojistik, Depo, Atölye vb müdürler disiplin amirleri olmadıkları için bunlar muhakkik olarak ismen atanmadıkları sürece hiçbir personelin ifadesini alamaz. Bu Kurula da sıklıkla uyulmadığı görülmektedir. Sizden iade isteyen soruşturmacıdan mutlaka soruşturmacı olarak atanma emrini isteyin. Soruşturmacı atanma tarihi ile fiilin öğrenildiği tarih arasındaki süreler geçmişse soruşturma yapma hakkı düşer; soruşturma yapılamaz, ceza da verilemez. Disiplin amirleri uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezalarını soruşturmanın tamamlandığı günden itibaren 15 gün içinde vermek zorundadırlar.

Kademe ilerlemesinin durdurulması cezasını gerektiren hallerde soruşturma dosyası, kararını bildirmek üzere yetkili disiplin kuruluna 15 gün içinde tevdi edilir. Disiplin Kurulu, dosyayı aldığı tarihten itibaren 30 gün içinde soruşturma evrakına göre kararını bildirir. (DMK Md. 127). Sıklıkla bu süreler uyulmadığı görülmektedir.

TREN KAZALARI/KATLIAMLARINA İLİŞKİN YARGILAMALAR

Çorlu ve Ankara tren kazaları/katliamları davalarında birer üyemiz sanık olarak yargılanmakta olup, bu davalarda duruşmaların tamamına katılım sağlanmıştır. Ankara tren kazasının ilk duruşmasında, sendikamız adına tarafımcıca yapılan savunma ile yine Çorlu tren kazasının son duruşmasında savunma avukatı ve son konuşmacısı olarak yaptığım savunma da salonda bulunan siyasi partilerin gözlemcileri ile mağdur yakınları tarafından takdirle karşılanmıştır.

Her iki davanın tüm duruşmalarında siyasi iktidarın ulaştırma politikaları ve Ulaştırma ve Altyapı Bakanı eleştirilmiş, katliamların asıl sorumlusunun siyasi iktidarla birlikte dönemin TCDD Genel Müdürü ve Yardımcılarının olduğu yönündeki ısrarımız sürdürülmüştür.

Çabalarımızın sonucunda, Çorlu davasının son bilirkişi heyetince TCDD Genel Müdürü, ilgili Genel Müdür Yardımcısı, Daire Başkanı, Bölge Müdürü ve Bölge Servis Müdürlerine kadar uzanan bir kusur olduğu yönünde rapor düzenlenmiştir. Duruşmada, bu kişiler hakkında suç duyurunda bulunulması talebi mahkeme tarafından kabul edilerek ilgililer hakkında suç duyurusunda bulunma kararı alınmıştır.

Ankara Marşandiz tren kazasında ise bir önceki duruşmada dönemin TCDD Genel Müdürü ile Genel Müdür Yardımcısının tanık olarak dinlenmesine karar verilmiş, ancak mazeret bildirerek duruşmaya gelmemişlerdir. Duruşmaya geldiklerinde yapacağımız sorgu ile Mahkeme Heyetine ilgililerin tanık değil sanık olarak yargılanmaları gerektiği yönünde çabamız olacaktır.

Haklarımızın yasal ve anayasal güvenceye alınmış olması önemlidir. Bu güvenceler siyasi iktidar ve bürokratları tarafından yok sayılırsa; ne yapılacağı, nasıl bir mücadele hattı örüleceği ve bunun pratiğe nasıl döküleceğidir. Bunun için birinci aşama öncelikle söz konusu hukuk dışı uygulamaya/idari işleme tanık olan/maruz kalan üyelerimiz ve kurum çalışanlarının bu durumu ivedilikle sendika işyeri temsilcimize ve şube yönetimine bildirmesidir. Bu sorunun şube yönetimi tarafından değerlendirilip, hukuksuzluklar tespit edilip çözüm önerilerinin üretilmesini takiben durumun Merkez Yürütme Kuruluna iletilmesini sağlamaktır. Buradan başlayan mücadele süreci kendi örgütlüğünü oluşturacak ve mücadele hattını örecektir.

DHMi Havacılık Hukuksal Kazanımlar

1- Sağlık Sorunları nedeniyle Görevini yapamaz raporu alan ARFF Memuru personelinin büro işleminde çalışsa bile Memur veya Bilgisayar İşletmeni olarak kadrosunun değiştirilmesi gerektiğine dair Danıştay ikinci dairesi karar vermiştir.

2- Görevini yapamaz raporu alanların hakem hastane teyidinden sonra Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı ile yazışma yapılmasının gereksiz olduğuna dair Danıştay ikinci dairesi karar vermiştir.

3- Sağlık Sorunları nedeniyle görevi yapamaz raporu alan personelin, Malulen Emekliliğe Sevk edilme işlemine Çanakkale İdare Mahkemesi iptal kararı vermiştir.

4- Resen Malulen emeklilik sebebiyle eksik alınan mali hakların faizi ile ödenmesi gerektiğine dair Ankara 17. İdare Mahkemesi karar vermiştir.

5- ARFF Memuru olarak çalışmakta iken Sağlık Sorunları nedeniyle görevini yapamaz raporu alan üyemiz hizmetli pozisyonuna atanmış ve atanma işleminin iptali edilmesi için açmış olduğu davada Antalya 3. İdare Mahkemesi iptal etmiştir iş bu karardan sonra üyemiz yine sağlık koşuluna aykırılık teşkil eden Apron Memurluğu Pozisyonuna atanmış, atanma işleminin iptali için açmış olduğu davada da Antalya 4. İdare Mahkemesi Yürütmeyi Durdurma Kararı vermiştir.

6- Tayin talebi olmayan personelin hizmet gereği adı altında istek dışında naklen tayin yapılması işlemine karşı açılan davada Muğla 3. İdare Mahkemesi Yürütmeyi Durdurma Kararı vermiştir.

7- Sayıştay raporu olmasına rağmen sınavla getirilmesi gereken kadrolara sınavsız atama yapılması amacıyla çok kısa süreliğine üst kadroya ataması yapıp akabinde de hizmetinden faydalanılmadan alt kadrolara yapılan hukuka, mevzuata ve haksaniyete uygun olmayan atamaların iptali için sendikamız çok sayıda dava açmış olup, yargısal süreç halen devam etmektedir.

Vekaletler Asaleti, Hukuksuzluklar da Everest'i Aştı!

Herkesin bildiği, ama TCDD yöneticileri ile Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı ve siyasi iktidarın, “bilmiyormuş gibi” yaptığı, “kamu hizmetlerin asaleten atanmış memurlar eliyle yürütülmesi” gerektiği ilkesi ve zorunluluğu üzerine konuşmak artık kaçınılmazdır. Çünkü demiryollarında, vekaleten ve son yılların moda deyimiyle, “yerine” görevlendirmeler asaleten çalışan yönetici sayısını geçti.

Hukuki açıdan;

“Memurların; kanuni izin, geçici görev(süreyle sınırlı), disiplin cezası uygulaması veya görevden uzaklaştırma nedenleriyle işlerinden geçici olarak ayrılmaları halinde yerlerine kurum içinden veya diğer kurumlardan veya açıktan vekil atanabilir” hükmü, hem AMİRDİR, hem de bu konuda yüzlerce YARGI kararı vardır.

Tek başına bu da yeterli olmayıp, “asilin taşıdığı şartları taşıması” gerekliliği de AMİR ve yargı içtihatıdır.

Peki siyasi iktidar ve bürokratları bunu bilmiyor mu? Elbette biliyor!

Peki o zaman, neden bu uygulamayı artırarak devam ettiriyorlar?

Sorunun cevabı çok basit. Her demiryolcu, kurumun organizasyon yapısını ve kimin nereye vekalet/yada yerine bakabildiğini görebilmekte ve kendi aralarındaki konuşmalarda, “şu kişi görevden alınmış, yerine şu kişi bakıyormuş, atanmış, belediyeden gelmiş, karayolundan gelmiş vs.” şeklinde diyaloglar yapmaktadırlar. İşte sorunun en basit cevabı da burada saklıdır!

İşin altında; siyasi kadrolaşma ve tüm hukuk dışı işlemlerini onaylatacak, biat edecek “dikensiz gül bahçesi” yaratma çabası var!

Eskiden, görevden alıp yerine siyaseten atamalar yaşanırken, daha çok boş kadroları siyasi atamalar üzerinden yandaşlarla dolduran bir zihniyet var iken, şimdilerde; asil kadrolarda “kendilerinden olmayan” yada “artık işleri kalmamış” her kim var ise, onları görevden alıp, yerine kendi adamlarını ve

“vekaleten” ya da “yerine” atayan bir siyasi iktidar zihniyeti var. Bunların haricindeki siyasi kadrolaşma ve liyakatsiz atamalarının büyük bir çoğunluğu da, “yerine ya da vekalet” şeklinde yapılıyor.

Peki neden?;

1-Yapılan siyasi ve liyakatsiz atamaların hemen hemen tamamına yakını, asilin şartlarını taşıyamıyor ve bu yüzden asaleten atama yapılması hukuken olanaksız.

2-Vekaleten yapılan atamalarda, bilinçli şekilde asil kadro verilmeyerek, ileride “işlerine yaramayınca” kolayca görevden alabilmek ve böylelikle hukuki sorun yaşamamak isteniyor.

3-Kişiyi vekil yada yerine makamda tutarak, istedikleri her imzayı atılabiliyorlar, suçlarına ortak ediyorlar. Çünkü, kişiler, gelecekte asaleten atama yapılır umuduyla biat etmek zorunda kalıyorlar.

İşte bu, “siyasi çıkar sağlama, kurumların içini boşaltma, işlevsiz hale getirme ve kurumun gayri menkullerini peşkeş çekme/satma/özelleştirme zihniyeti” yüzünden artık demiryollarını, demiryolu emekçilerinin kendisi bile tanıyamaz hale geldi! Ortada asil olarak görevini layığıyla yapan ve hatta demiryolcu kökenli olan yönetici bulmak, neredeyse olanaksız gibi!

Kurumu tanımayan, kurumdaki çalışanların da kendilerini tanımadıkları “vekil/yerine” yöneticilerle demiryolları kuşatılmış durumda! Ve bu şekilde, yabancı, ehil olmayan, demiryollarını, demiryolculuğu bilmeyenler yüzünden kurum her geçen gün daha da batıyor, ama “vekaleten/yerine” atamalar da hız kesmeden devam ediyor.

Ortada asil olarak görevini layığıyla yapan ve hatta demiryolcu kökenli olan(!!!) yönetici bulmak, neredeyse imkansız gibi!

Serbestleşme Yalanı,

1995 yılında Dünya Bankasından alınan 1 milyon dolar hibe(!) kredi ile Amerikalı BoozAllen & Hamilton adlı firmaya hazırlatılan raporla, TCDD'nin "yeniden yapılanma" adı altında tasfiye edilmesi süreci başlatıldı.

Bu rapor doğrultusunda TCDD'nin tasfiye edilmek istenmesine karşı Demiryol-Sen(BTS) üyesi demiryolu emekçileri, "Özelleştirmeye Direneceğiz" sloganıyla mücadele başlatırken, devlet güdümlü sendikalar, dergilerinde ve TV kanallarında özelleştirmeye güzellemeler düzmekle meşguldü.

"Yeniden Yapılanma" adlı en gözle görülür ilk uygulamalarından biri olan TCDD Yakacak Hastanesinin demiryollarından kopartılmasına BTS sessiz kalmadı.

İlk olarak 15 Haziran 1999'da, Haydarpaşa Gar'da Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) üyelerinin, TCDD'ye bağlı Yakacak Hastanesi'nin özelleştirilmesine karşı eylemine

KEKSK'e bağlı sendikalarda destek verdiler. Basın açıklamasına müdahalede 50 kişi gözaltına alınmıştı.

SSK ve TCDD'de özelleştirmeye protesto

SSK ve TCDD çalışanları dün yürüyüş ve gösterilerle özelleştirme çalışmalarını protesto ettiler. KEKSK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) üyesi kamu çalışanları, TCDD Yakacak Hastanesi'nin özelleştirme girişimlerini protesto amacıyla "Özelleştirmeye Karşı Rayda Yürüyüş"e başladı. BTS ve KEKSK'e bağlı sendikaların üyeleri, dün Haydarpaşa Gar'ında 12.30 sıralarında toplanarak basın açıklaması yapan İstanbul 1 No'lu Şube yönetim kurulu üyesi Sener Önal, TCDD Yakacak Hastanesi'nin özelleştirme çalışması hukukî olmadığını ifade etti. Daha sonra aralarında BTS 1 No'lu Şube Başkanı Hasan Bektaş'ın da bulunduğu 10 kişi, İstanbul'a kadar tren rayları üzerinde yürüdü. Yürüyüş bugün İstanbul'dan Pendik'e dek sürecek. Üçüncü gün Pendik'ten Gebze'ye, dördüncü gün Hürriyet-Derecece arası yapılacak olan yürüyüş, beşinci gün Derince ile İzmit tren istasyonuna kadar gerçekleştirilecek sonra ercek. TCDD çalışanları dinlenimsiz olarak ve aralarında seçtikleri temsilcileri yaptıkları yürüyüş sırasında istasyonlarda bildiri dağıttılar. İşçi Partisi İstanbul İl Başkanı Sadık Usta da yazılı bir basın açıklaması yaparak yürüyüşü desteklediğini belirtti. Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası da son zamanlarda yeniden başlayan SSK'nin özelleştirilmesini yitirilen işyerlerine tepki gösterdi. SES Sağlık, Akademi, Anadolu ve Bakırköy şubeleri, dün Okmeydanı Hastanesi'nde bir açıklamaya yaptılar. (Fotoğraf: HATİCE TUNÇER)

Bir hafta sonra BTS İstanbul 1 Nolu Şube üyeleri 22 Haziran 1999 tarihinde TCDD Yakacak Hastanesi'nin özelleştirilmesi girişimlerini protesto için bu defa da Haydarpaşa Gar'dan İzmit'e "rayda yürüyüş" eylemi gerçekleştirmek üzere raylardaydı.

Bu yürüyüşten 1 yıl sonra ise, demiryollarının özelleştirilmek istenmesine karşı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası'nın(BTS) başlattığı büyük "Rayda yürüyüş" eylemi, 29 Mart 2000 Ankara Gar'da sona erdi.

"Rayda Yürüyüş" Ankara Garı'nda sona erdi Demiryollarının özelleştirilmesini engellemek için Birleşik Taşımacılık Sendikası'nın (BTS) başlattığı "Rayda Yürüyüş" eylemi bugün Ankara Garı'nda sona erdi. BTS Genel Başkanı Orhan Akdoğan, devletin demiryollarına daha fazla parayatırmasını gerektirdiğini vurguladı. Devletin istediğini demiryollarına girene göre, "Demiryolları halkın emelidir, sathıdır". "Daha fazla yatırım, daha iyi hizmet" sloganlarıyla kararsızlar. BTS Genel Başkanı Orhan Akdoğan, bir hafta süren yürüyüşte, devletin demiryollarına daha fazla parayatırmasını gerektirdiğini dikkat çekti. (SERDAR ÖZSOY)

Özelleştirme Talan...

Yıllar sonra BTS üyesi demiryolu emekçileri yeniden yollardaydı ve yürürlüğe girecek olan özelleştirme yasaının yaratacağı sonuçları (güvencesizleştirme, esnek çalışma, keyfi yer değiştirmeler, statü değişiklikleri, atamalar...) kabul etmeyeceğini, mücadele edeceğini duyurmak için yurdun dört bir tarafından yürüyüş gerçekleştirerek 25 Kasım 2014 tarihinde Ankara'da TCDD Genel Müdürlüğü önüne geldiler.

Genel Müdürlük önüne gelenlerden biri de 10 Ekim katliamında Ankara'da yitirdiğimiz BTS Malatya Şube Başkanı Kasım Otur'du. 25 Kasım 2014 tarihinde yapılan röportajda, özelleştirme ve gerçekleşen yürüyüş hakkında Kasım Otur şunları söylüyordu:

"Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası Malatya Şube Başkanı'yım. 30 yıldır çalışıyorum. Bugün biz, demiryollarında taşeronlaşmanın önünü açan özelleştirme yasaını protesto etmek için buradayız. Çalışanlarımızın haklarının gasp edilmesini engellemek için, genel müdürlükle bir görüşme yapacağız; taleplerimizin kabul edilmesi için. Sendikamız mücadele alanında en direngen sendikadır. Sendikamız kurulduğu günden beri çalışanların yanında bulunmuş ve bu konuda taviz vermemiş bir sendikadır. '96 yılında özelleştirme yasalarına karşı çıktık. Özelleştirmeleri engellemeye çalıştık. 1 Ocak 2015 tarihinde büyük olasılıkla özelleştirmeyi gerçekleştirecekler. Bu özelleştirmeye geçilmeden önce de sendika olarak, çalışanlarımızın haklarını savunmak için buradayız. Direngen geçmiş olan bir sendikadır sendikamız. Bu özelleştirmeye yasa gereği, kurum iki kısma ayrılacak. Biri taşımacılık diğeri ise kurum altyapı birimi olacak. Taşımacılık ve altyapı biriminde norm kadro uygulaması vardır. Bu uygulama gereğince personelimizin üçte biri -yani bugün 16 bin olan sayı- 6 bine düşürülmeye çalışılıyor. Personellerimizin sürgün edilmesini istemiyoruz. Bunların başka kurumlara geçirilmesini istemiyoruz. Haklarının kaybolmasını istemiyoruz. Zorunlu emeklilik yapılmasını istemiyoruz. Biz personellerimizin yanındayız, bunun için de mücadelemizi 17 Kasım'dan bu yana sürdürüyoruz. İsteklerimizi, talebimizi Genel Müdürlüğe iletacağız. Biz 1 Ocak 2015'ten itibaren yeniden alanlara çıkacağız. Alanlarda haykıracağız, halkımız bizimle birlikte, bütün sivil toplum örgütleri bizimle birlikte, bunlarla hep beraber sesimizi yükselteceğiz. Yürüyüşümüz 17 Kasım'da Van'dan başladı. Bizim Doğu Kolumuz 17 Kasım'da Van'dan başlayarak, 18 Kasım Muş, 19 Kasım Batman- Diyarbakır-Elazığ'a ulaştı. 20 Kasım'da Malatya'da büyük bir gösteri yapıldı. Bütün sivil toplum kurumları destek verdi. Büyük bir kamuoyu oluştu. 21 Kasım'da Sivas'taydık. O halkın üzerindeki korkuyu biz kırdık. 22 Kasım'da Kayseri'deydik. Bugün ayın 24'ü. Bütün kollar Ankara'da buluştu. Şu anda da, Ankara'da da eylemimizi sürdürüyoruz."

Yürüyüş sonrası 25 Kasım 2014 tarihinde, KESK Genel Sekreteri, Sendikamız Merkez Yönetim Kurulu üyeleri ve Şube Başkanları ile TCDD Yönetiminin (Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcıları ve ilgili Daire Başkanları) katıldığı toplantıda; TCDD yönetimi, "yürüyüşün hem Genel Mü-

dürlük tarafından hem de Ulaştırma Bakanlığı tarafından dikkatlice takip edildiğini, istek ve önerilerden yararlan-dıklarını bu anlamda yürüyüşün anlamlı olduğunu” be- lirtmiştir.

Daha sonra sendikamız tarafından iletilen 6 madde üze- rine görüşmelere geçilmiş olup, öneri ve taleplerimiz şu şekilde karara bağlanmıştır;

- Mevcut çalışanların hiç biri başka bir kuruma gönde- rilmemelidir.

Bu talep için: Bu konuda siyasi iradenin esasen so- rumlu olduğu, TCDD yönetimi olarak bu konuda bir garanti veremeyeceklerini, ancak çalışanların başka kurumlara gönderilmesi konusunda bir çalışma yap- madıklarını ve prensip olarak böyle bir uygulamaya karşı olduklarını belirtmişlerdir.

- 1 Ocak 2015 tarihinden itibaren Kurumlarımızda çalışacak personel, mevcut statü (657 sayılı yasa ve 399 sayılı KHK) çerçevesinde çalışmaya devam et- melidir. Bu statü yeni alınacak personeli de kapsa- malıdır.

Bu talep için: Bu konuda sendikamızın önerisinin ye- rinde olduğu ve bu yönde gereğinin yapılacağı belir- tilmiştir.

- Hiçbir çalışanın unvanı ve yeri isteği dışında değişti- rilmemelidir.

Bu talep için: Bu konuda mümkün olduğunca per- sonelin unvan ve yerinin değiştirilmeyeceğini, böyle bir durum olduğunda ilk olarak gönüllülük teme- linde bu değişikliğin yapılacağı belirtilmiştir.

- Kurum işleyişi gereği iptal edilecek unvanlarda çalışan personelin bir üst unvana ataması yapılmalıdır. Bu atama, “Görevde Yükselme ve Unvan Değişikliği Yönetmeliği” hükümlerine tabi olmamalıdır.

Bu talep için: Bu konuda sendikamızın önerisinin ye- rinde olduğu ve bu yönde gereğinin yapılacağı belir- tilmiştir.

- Son zamanlarda yapılan işe alımların bazıları per- sonelin bildiği norm kadroya uymamaktadır. Bu nedenle duyurulmayan bir gizli norm kadro olduğ u konusunda şüphemiz vardır. Gerçek ihtiyacı karşıla- yacak bir norm kadro çalışması bir an önce yapılarak tüm çalışanlarla paylaşılmalıdır.

Bu talep için: Bu konuda sendikamızın önerisinin ye- rinde olduğu ve bu yönde gereğinin yapılacağı belir- tilmiştir.

- Her iki kurumda da ihtiyaç duyulan meslek ve un- vanlarda personel alımı öncelikli olarak gerekli eği- tim ve formasyonu tamamlamış ve isteğini belirten çalışanlar arasından karşılanmalıdır. Karşılanamadığı

durumda KPSS ile karşılanma yoluna gidilmelidir.

Bu talep için: Bu konuda sendikamızın önerisinin ye- rinde olduğu ve bu yönde gereğinin yapılacağı belir- tilmiştir.

- Ayrıca, optimizasyon uygulaması sonucunda birleş- tirilen ve değiştirilen unvanların ne gibi sonuçlarını tespit amacıyla ve kadro cetvellerinin güncellenme- si ve gerçek iş hacmini yansıtan kadro cetvellerinin oluşturulması amacıyla İnsan Kaynakları Dairesi bünyesinde sendikamızın da içinde yer alacağı iki komisyon kurulması kararlaştırılmıştır.

Gerek bu mutabakat metninde “hiçbir çalışanın unvanı ve işyeri kendi isteği dışında değiştirilmeyecek”, gerekse 1 Mayıs 2013 tarihinde Demiryollarının Serbestleştirme Kanununun TBMM’de yasalaşmasının ardından, TCDD Genel Müdürü Süleyman Karaman’ın tarafından yapılan açıklamada; “Hiçbir şekilde demiryolları özelleşmiyor. Demiryollarının statüsü değişmediği gibi hiçbir demiryol- cu arkadaşımın işi, statüsü ve yeri de değişmiyor. Sadece özel sektörün bizim yollarımızda, bizim trafik sistemimiz içinde, gerekli altyapı kullanım ücretini ödeyerek taşı- ma yapmasına imkan sağlanıyor. Bu yasayla demiryoluna devlet desteğinin artarak sürmesi de yasal güvenceye kavuşuyor” denilmiş olmasına rağmen, kanunun uygula- maya konularak TCDD’nin TCDD ve TCDD Taşımacılık A.Ş. olarak bölündüğü Haziran 2016 ayında TCDD Taşımacılık A.Ş.’ye istek dışı nakiller yapılmış, bu uygulamaya karşı duranların ise unvanları değiştirilerek mağdur edilmişler- dir.

Bu yaşananlar üzerine BTS İzmir Şubesi 21 Haziran 2016 tarihinde, Alsancak Gar önünde yaptığı açıklama da; TCDD’nin serbestleştirme adı altında tasfiyesine ve özel- leştirilmesine karşı duracaklarını “karanlığa teslim olma- yacaklarını” haykırmışlardır.

21 Haziran 2016 Salı günü saat 11.30’da Haydarpaşa Bölge Müdürlüğü binası 3. katında toplanan demiryolcular(BTS üyesi, diğer sendikalar, taşeron çalışanlar), özelleştirmeyi protesto sözlerinin bulunduğu siyah tişörtleri üstlerine giyerek, önde “Serbestleştirme Yalan, Özelleştirme Ta-

lan” pankartı ile her katın koridorunu alkış ve sloganlarla geçerek, Garın önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

25 Kasım 2014’de TCDD ile BTS arasında yapılan görüşmede varılan mutabakatta; *“mümkün olduğunca personelin unvan ve yeri değiştirilmeyecek, böyle bir durum oluştuğunda ilk olarak gönüllülük temelinde bu değişiklik yapılacaktır”* sözünü 6(altı) yıl sonra unutan TCDD yönetimi, ilk olarak, BTS üye ve yöneticilerinin de içinde bulunduğu 13 kişiyi SÜRGÜN etmiş, akabinde bu sayı 18’e ulaşmıştır. Bu 18 üyemizden 14’ü yargı kararları doğrultusunda geri dönerken, 4 üyemizin sürgünü hala devam etmektedir.

Ülkemizin en köklü kurumlarından olan demiryollarında, “serbestleştirme” adı altında yeni ama bir o kadar da kötü/zararlı bir dönem yaşanmaktadır. Biz çalışanlara,

yolcularımıza ve kamuoyuna ifade etmekten kaçındıkları ve “Serbestleştirme” olarak adlandırdıklarının aslında “özelleştirmenin ve tasfiyenin” tam da kendisidir.

Özelleştirmelerin neler getirip neler götürdüğünü ülkemiz emekçileri çok iyi bilmektedir. Bugüne kadar yapılan özelleştirmelerde; birkaç rantiyecinin yüzü gülerken, o kurumlardaki çalışanlar, işsizliğe ve yoksulluğa mahkûm edilmiştir.

Ulaşım emekçileri olarak 1990’lardan başlayıp bugüne kadar gelen özelleştirme çalışmaları ve uygulamalarına biz de maruz kaldık. TCDD Meslek Lisesini, Hastanelerimizi, Limanlarımızı, Atölyelerimizi kapattılar. İstasyon, Garlar kapatılarak, birçok tren seferden kaldırıldı. Ülke genelinde demiryolu çalışanı sayısı tekeri döndüreme-

yecek kadar geriledi. Bakım ve arıza birimleri dahi özelleştirme ve taşeronlaştırmadan payını alırken, altyapı ve üstyapı SOS vermeye başladı.

Yapılan daire birleştirmeleriyle(tesisler-yol birleştirilmesi vb. gibi) yada yapılan yeni ayrıştırmalarla, işyerleri artık çalışamaz ve iş yürütemez hale geldi. Personelin üzerine inanılmaz ve kabul edilemez oranda yük bindirildi. Birçok birimde personel vahşi çalışma koşullarına maruz kaldı. “Herkes kendi görevini” yapacak mutabakatları ve sözleşleri, yerini, yazılı ya da sözlü ve “birden fazla unvanın işini yapmayı, kural dışı çalışmayı emirleyen” hukuksuzluklara ve baskıya bıraktı. Karşı duran personel baskılanmaya çalışıldı.

BTS olarak, kurulduğumuz tarihten bugüne kadar, özelleştirmeye karşı her türlü mücadeleyi gerçekleştirdik. Diğer sendika ve derneklerle özelleştirme karşıtı platform kurulmasına rağmen, sendikamız dışındaki kurumlar bu platforma gerekli desteği vermediler.

Daha önce özelleştirilen kurumlarda da görüldü ki, işverenler; özelleştirmenin hayata geçirilmesi için kendiyile birlikte hareket edecek sendikalar oluşturmuş, bu sendikaların gayretleriyle özelleştirme karşıtı mücadeleye darbe vurularak, kurumlar bir bir satılmıştır.

Kısa bir dönem önce özelleştirilen diğer kurumlarda ya-

şanan uygulamalar bizlere gösterdi ki; hangi sendikadan olursan ol, hangi partiye oy verirken ver, inancın ne olursa olsun, özelleştirilen kurumlardaki emekçiler, topyekûn zarar görmektedir.

Sonuç olarak, demiryollarında uygulamaya konulan özelleştirmeye karşı birlikte mücadele etmekten başka çıkış yolumuz yoktur. BTS olarak, demiryolu çalışanlarını birlikte örgütlenmeye, bu mücadeleye omuz vermeye ve GELECEĞİMİZE SAHİP ÇIKMAYA çağırıyoruz.

Geleceğimizin Karartılmak, İşimizin Elimizden Alınmak İstenmesinin Yeni Adı;

“**RAYSİMAŞ**”

Yeni Türkiye'nin, “serbestleşme” adlı ve kamu kurumlarının peşkeş çekilmesi, özelleştirilmesi anlamına gelen düzenin isimlerinden birisidir RAYSİMAŞ. Verilen ihalelerle ve uygulamalarla “kamu destekli özel sektör modeli” diye kendini tanımlayan bu şirket, demiryollarının bitirilmesinin yeni adıdır. Çok yakın zamanda ismini değiştirerek TCDD Teknik Mühendislik ve Müşavirlik A.Ş. adını almasının altında yatan gizli gerçeği de, ilerleyen günlerde göreceğiz.

Özel sektör mantığıyla çalışmasına rağmen, TCDD ismini alan bu şirket, yakın zaman içinde ve büyük bir hızla, TCDD Genel Müdürlüğün uhdesinde olan bütün işlere talip oldu. Kurumda şuan; Elektrifikasyon, sinyalizasyon bakım işleri, iltisak hatları, istasyon yolları yapım işleri, müşavirlik işleri, demiryolu altyapı

ve üstyapı modernizasyon ve bakım işlerinde faaliyet yürütmekte olup, asıl amaç TCDD'nin bütün işlerini kendi bünyesinde toplamaktır.

Kurumumuz, yasa ile ikiye bölündü ama TCDD Genel Müdürlüğü, “altyapı ve bakım işlerini yapma vasfıyla” özelleştirme kapsamına alınmadı. Bu sizi yanıltmasın, çünkü işyerlerimiz, bu şirket tarafından özelleştirilmeye başladı bile!

TCDD Genel Müdürlüğü, kendi sorumluluğundaki işleri yaptığı protokolle ihale olmaksızın bu şirkete devrediyor.

Bu şirket, TCDD'den iş alıyor, ama hiçbir işi yapabilecek özelliği yok! Bir nevi aracı, komisyoncu gibi bir rol üstlenerek, aldığı bu işleri kendi yandaş müteahhitlerini taşere etmek sureti ile kamu kaynaklarını bu firmalara ihalesiz

Verilen ihalelerle ve uygulamalarla “kamu destekli özel sektör modeli” diye kendini tanımlayan bu şirket, demiryollarının bitirilmesinin yeni adıdır.

aktarıyorlar. Kurulan bu düzene baktığınızda, hizmet alımlarını, ihalesiz olarak istedikleri firmalara veriliyor. Bu işin parasal tarafı olup, TCDD'nin kassasına ortak olan bu firmanın kuruluş amacı, sadece bundan ibaret değildir. Bir de olayın aslında adına "özelleştirme" demeden, fiilen özelleştirme yapma kısmı vardır ki, buz dağının görünmeyen kısmı da budur zaten.

BTS olarak, "TCDD Yeniden Yapılandırılması" adlı tasfiye ve talan politikaları ile özelleştirmeyi anlatmaya başladığımız 90'lı yıllarda; "atölyeler kapatılacak, hastaneler elimizden gidecek, lokomotifleri özel sektör tamir edecek, matbaalar kapanacak, işe işleri özelleşecek, demiryollarında firmaların özel trenleri çalışacak, firmalar lisans alıp kendi personeli ile tren işletmeciliği yapacak" dediğimizde de, inandırılmamıştık. Ama bugün, ne yazık ki dediğimiz gibi, bu kurumların hiçbirine sahip değiliz.

Elimizde özel sektörün de aslında bilmediği ve personel yetiştiremediği bir tek TCDD Bakım ve Modernizasyon işleri kalmıştı. Bu yüzden TCDD Teknik Mühendislik ve Müşavirlik A.Ş. kurularak bu alana da el atıldı ve taşeronlaşma çalışmalarına jet hızıyla başlandı. İleride Bölge Müdürlüklerinin elinde sadece temsiliyeti kalacak ve bütün işler, bu firma tarafından yapılacaktır.

Özelleştirme kapsamına alınmadan, "özelleştirilen" bir kurum kalacak elimizde! Biz çalışanlar da teşvik ile emekli edilmeye yada başka kurumlara memur olarak, tıpkı TELEKOM da yaşanıldığı gibi sürgün edileceğiz. Bugün hiç yeni personel almayarak, birden fazla işi, biz demiryolcuların sırtına yükleyen ve çok ağır olan bu şartlarda çalıştırmayı

bize reva gören anlayışın amacı da; bu psikolojik baskı ile yapılacak hizmet alımlarını, yani taşeronlaştırmayı bugün bayramla karşılamamızı sağlamaktır! Başta, "daha az çalışacaksınız, sevinin, işinizi özel sektör yapacak" anlayışı, en sonunda "size ihtiyacımız kalmadı" diyecektir.

O yüzden tarihe not düşmek adına, on yıllardır yaptığımız gibi, tüm demiryolcuları tekrar uyararak istiyoruz.

İşyerimize, ekmeğimize, yarınımıza, 164 yıllık bize bırakılmış mirasa beraber sahip çıkalım. Bu sadece sendikamız BTS üyelerine bir çağrı değildir, demiryolunun her karışında emeği olan tüm demiryolculara bir çağrıdır.

Bu talana son verecek güç bir arada karşı koymaktan geçiyor. Mücadeleyi zafere taşıyacak güç birlikte mücadele etmekten geçiyor. BTS kurulduğundan bugüne kadar özelleştirmelere aynı kararlılıkla karşı koyuyor.

Bugüne kadar kurumumuzun yağmalanamamasının en önemli nedenidir BTS örgütlülüğü. Bugünden sonra da özelleştirmeye karşı koyacak tek sendika BTS'dir.

Biz çağrımızı yeniliyoruz. Gelin beraber omuz omuza daha güçlü duralım, kurumumuza göz diken herkese beraber haykıralım, beraber bozguna uğratalım bu kapitalist düzeni.

Biz biliyoruz KURTULUŞ YOK TEK BAŞINA YA HEPBERABER YA HİÇBİRİMİZ

Ve göreceksiniz BİZ KAZANACAĞIZ!

İşyerimize, ekmeğimize, yarınımıza, 164 yıllık bize bırakılmış mirasa beraber sahip çıkalım. Bu sadece sendikamız BTS üyelerine bir çağrı değildir, demiryolunun her karışında emeği olan tüm demiryolculara bir çağrıdır.

Umut CAN

1994 yazı tüm dünya için, bir efsaneyi belki de son kez izleyeceklerini bilmeden ekran başına kilitlendikleri bir yaz olacaktı.

1994 yılı bizim ülkemiz adına çok da iç açıcı günlerin yaşanmadığı, göreve geldikten sonra ülke için “kurtuluşun yeni adı” olarak ortaya çıkan Çiller’in, “herkese iki anahtar” diyerek halkı kandırdığı, ardından yayınladığı 5 Nisan kararlarıyla da zaten kıt kanaat geçinen emekçileri biraz daha yoksullaştırdığı, 713 milyon dolarlık stand-by ile IMF bataklığına sürüklediğimiz bir yıldır.

1994’ün tek güzel tarafı ise, siyasal ve ekonomik bunalımlar olarak bize çok benzer, Latin Amerika’nın sokaklarından çıkmış, dünya futbolunun en büyük yıldızını, birçok futbol otoritesine göre son defa izleyeceğimiz arenaydı.

1994 Haziranında futbol, kapitalizm beşiği Amerika’ya gitmiş ve Dünya Kupası bizleri biraz da olsun dertlerden uzaklaştıran bir yaz olmuştu.

Benim hatırladığım ilk dünya kupasıdır 1994 ve ona keza 1980 sonrası doğanların da öyledir sanıyorum. Sokaklardan gelen, sokağı da ayaklarında izleyenlere hissettiren Maradona sayesinde, “sokakta top oynayabilen son neslin içerisinde yeni Maradona kim olacak” kavgalarının sıklıkla yaşandığı zamanlardı. Zaten Maradona, sokağı ve isyanı bilendi, sokakların sesi olacaktı hep! Ve diyecekti ki; “Biz futbolcular, sürekli üzerimizde çok baskı olduğundan yakınıyoruz. Baskı, ancak evlerine beş peso getirip çocuklarını geçindiremeyen insanların üzerinde olur. Binlerce dolar alıp, sahaya çıkıp oynuyoruz ve ağzımızı açınca stresten bahsediyoruz. Stres bu ülkede, sabahın altısında kalkanlar içindir.”

Ve bir 21 Haziran 1994 gecesi, belki de ülke sokaklarında herkes evine kapanmış, kısa boyuyla tezat oluşturan kocaman kafası, o kafadan karaçalılar gibi fıskıran dağınık saçları, deli fişek bakan kara gözleri, bir halterci gibi tombul baldırlı güdük bacak-

ları, geniş iman tahtası, tükenmez enerjisi, zekâsı, dehası, isyankârlığı ve hırçınlığı ile bir futbol anıtı olan Maradona'yı izlemek için ekran karşısına geçmişti, son kez izlediklerini bilmeden. O dönemler Maradona'yı izleyebileceğimiz tek mecra dünya kupasıydı. Bugünkü kadar dijital olmayan dünyada, onu her hafta izlemek bu kadar mümkün değildi. Ve o bilmeden verilen ilaç sebebiyle dopingli çıkmış ve ihraç edilmişti. Bu onu son izleyişimiz oldu.

Futbolun endüstrileşmeye başladığı sinyali verdiği yıllarda, bu endüstrinin bir "işçisi" olmayı reddetmiş, sanatını icra ettiği alanının dışında özgür olmak istemiş, bu nedenle dayatılan ağır çalışma koşullarına, cezalara, tazminatlara kafa tutmuş, bir futbolcunun apolitik olmaması gerektiğini politik tavırlarıyla göstermiş, kadınlara ve alkole düşkünlüğünü ilan edecek, İngiltere'ye "tanrının eliyle" attığı o golü, fotoğraflarla belgelenmeden önce itiraf edecek kadar da dürüst bir adam. Bir daha dünyaya onun gibisinin gelmesinin zor görüldüğü son futbol kahramanı.

Kim ne derse desin, politik bir figürdü. Fidel'in, Chavez'in sadece hayranı değil, onların "yoldaşı"ydı da. "Chávez'e inanıyorum, ben Chávista'yım. Fidel'in yaptığı her şey, Chavez'in yaptığı her şey benim için en iyisidir." Derken, inandığı için söyledi bunu. Kollarında hem Fidel'in hem de Che Guevara'nın dövmeleleri vardı. En meşhur cümlesi "ben halkın temsilcisi, sessizlerin sesiyim. Ben El Diego'yum. Arjantin'in bir oğlu ve büyük bir savaşçısı olarak, büyük rol modelim ulusal kahramanımız Che Guevara'dır. Ona da ihanet ettiler bildiğiniz gibi. Aramızdaki fark, o gerçekleri halkının iyiliği için elinde tüfeği ile savaştı. Benim savaşım ise futbol meydanlarında. Kader çizgilerimiz kesişiyor çoğu zaman..."

Kariyerinde formasını giydiği, çok da ahım şahım olmayan takımları tek başına sırtladı, tek başına takımды çoğu zaman. Arjantin O olmasa 1986 Dünya Kupasını kazanamazdı, Napoli tarihinin ilk ve ikinci şampiyonluğunu onunla yaşadı. Teknik direktörlük kariyeri o kadar iyi değildi diyorlar, varsın olsun, ye-

şil sahalarda hünerlerini, gollerini izlemiş olduğunuz için kendinizi şanslı sayın yeter.

Onu özetleyen en iyi cümle ise, çalıştığı takımın savunma oyuncularından Javi Baez'in finalden önce takım arkadaşlarına yaptığı konuşma ortaya koyuyor: "Nereden geldiğini ve kim olduğunu unutmamış adamlar lazım bana. İçindeki çocuğu unutmamış adamlar. Zamanında ayakkabılara, çalışmalara parası yetmeyen adamlar. O çocuğun aklında en güzel arabalar ve telefonlar yoktu. Zafere ulaşmayı hayal ettik. İşte tam karşımızda o eşi, benzeri olmayan an."

Kollarında hem Fidel'in hem de Che Guevara'nın dövmeleleri vardı. En meşhur cümlesi; "ben halkın temsilcisi, sessizlerin sesiyim. Ben El Diego'yum."

İşte belki de tam da bu yüzden sokaklardan geldiği için futbolun elitleri Pele'yi koydukları salonlara, O'nu koyma yoluna pek gitmediler. Aslında Diego'da sığmazdı o salonlara, çünkü onun yeri yoksul Latin Amerika halkının yanından başka bir yer değildi. Onu ilk gören hocası dışarıda sıradan bir çocuktü demişti, ama saha içerisinde bambaşkaydı. O kapitalist düzene ayak uydurmadı, salonlarda ödül almadı, ödül dağıtmadı, zaten oyun stili salona uygun değildi, tam da bu yüzden FIFA tarafından Pele'ye verilen Yüzyılın Oyuncusu Ödülü'ne dair: "O ödülü kamuoyu nezdinde aslında ben aldım. Pele ikinciydi. Benim kazanmama karşın, Pele'nin arkadaşları ona bir

ödül vermek zorunda hissetti kendini ama o ödül bir halt ifade etmiyordu." dedi. Pele gibi robotik değildi, o sokağın futbolunu yansıttı, işte bu yüzden çok sevildi, o gerçek bir sokak çocuğuydu ve biz sokağın dilini sevenler onu bu yüzden çok sevdi, Barça gibi literatüre uyan değil, Napoli gibi ara sokaklarda duvara vura vura top oynayanlardan oldu. Futbolun ilahı Maradona kendisini keşfedenlerin de dediği gibi sıradan bir çocuktü, büyük bir kahraman oldu, halktan, sokaktan hiç kopmadı zaten sokak çocukları, sokak futbolcuları olurdu değil mi?

Bizlere yaşattığın her şey için teşekkürler Diego

25 KASIM

KADINA YÖNELİK ŞİDDETE KARŞI ULUSLARARASI MÜCADELE GÜNÜ

Kuşanın Mor Öfkenizi, Sorulacak Hesabımız Var!

Biz kadınlar bugün dünyanın dört yanında eşitsizliği, yoksulluğu, savaşları ve şiddeti üreten erkek egemen kapitalizme karşı isyanımızı meydanlara taşımak, kadın dayanışmasının sınırları aşan gücüyle buluşmak ve itirazlarımızı hep birlikte daha fazla duyurmak için yine alanlardayız.

İsyandayız çünkü; dünya genelinde her gün en az 137 kadın, en yakınındaki erkekler tarafından öldürülüyor!

İsyandayız çünkü; her üç kadından biri yakın aile fertlerinden biri ya da eski eşi tarafından fiziksel ya da cinsel şiddete maruz kalıyor!

İsyandayız çünkü; her yıl 12 milyon kız çocuğu zorla evlendiriliyor ve milyonlarca kadın sıradanlaştırılan erkek şiddeti tehdidiyle yaşamaya zorlanmaya devam ediyor!

OECD ülkeleri içinde kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri sıralamasında birinci durumda olan ülkemizde erkek şiddeti her gün daha da vahşileşirken kadınlara, LGBTİ+lara yönelik şiddette ve çocuk istismarında cezasızlık özel bir politika olarak uygulanıyor. Eril yargı kararlarıyla birleşen iktidarın kadın düşmanlığı, şiddet faillerini cesaretlendirmeye devam ediyor.

Devletin tüm olanakları şiddeti önlemek için seferber edilmesi gerekirken infaz düzenlemeleriyle failler pandemi koşullarında hiç bir önlem alınmadan evlerine gönderiliyor. Kadınları şiddete karşı koruyan yasalar esnetiliyor, sığınma evlerine erişim zorlaştırılıyor. Kayyumlar marifetiyle gasp edilen belediyelerin kadın birimleri kapatılıyor. İstanbul sözleşmesi ve 6284 gibi yaşam güvencemiz sayılabilecek kazanımlarımız yok edilmek isteniyor.

Kadın cinayetlerinin %59' u eski koca/koca, % 20' si erkek akraba, % 16' sı eski sevgili/sevgili tarafından işlenirken şiddete karşı savunmasız bırakılmamız için nafaka hakkının gaspı, arabuluculuk gibi hazırlıklarla boşanmaların önlenmesinin hesapları yapılıyor.

Biz kadınlar yaşadığımız her türlü erkek-devlet şiddetinin karşısında birlikte mücadele ederek ve birbirimiz-

le dayanışarak kazanacağımızı biliyoruz. Yılmadan ve bıkmadan yıllardır söylediğimizi buradan bir kez daha haykırıyoruz; "kadına yönelik şiddet münferit değil, politiktir" ve bu şiddeti önlemenin en önemli yolu toplumsal cinsiyet eşitliğinin yaşamın her alanında sağlanmasından geçer. Şiddeti önlemenin yolu İstanbul sözleşmesinin tüm maddeleriyle birlikte hayata geçirilmesinden, caydırıcı yargı kararlarından, yeterli sayıda sığınma evinin açılmasından geçer. İktidarların şiddeti besleyen gerici, militarist, kadın düşmanı ayırıcı politikalarından vazgeçmesinden geçer.

Tüm bunların hayata geçirilmesinin tek yolu da kadın mücadelesinden ve kadın dayanışmasından geçer. Bugün çok daha güçlü ve çok daha örgütlü olarak hayatlarımıza ve haklarımıza sahip çıkıyor ve yaşamlarımızı savunmak için sokaklara çıkıyoruz!

Sokaklardayız çünkü; pandemi fırsatçılığıyla kazanımlarımız yok edilmek isteniyor, sermayeyi gözetken salgın tedbirleri bizi daha da yoksullaştırıyor, emeğimiz üzerindeki sömürü katmerleşiyor.

Sokaklardayız çünkü; pandemi koşullarında derinleşen ekonomik kriz varolan cinsiyet eşitsizliğini derinleştirirken artan kadın işsizliği ve yoksulluğuna dair hiç bir önlem alınmıyor. BM verilerine göre Türkiye' de pandemi sürecinde erkeklere göre işini kaybeden kadınların oranı %32 daha fazla oldu. Kadınların ücretsiz izin kullanım oranı erkeklerden % 42, ev içi iş yükü artışı ise % 65 daha fazla. Sağlık alanı başta olmak üzere pandeminin etkilediği kadın emeğinin yoğun olduğu sektörlerde ağır iş yükü altında çalışmak zorunda kalan kadınlar bakım hizmetlerinin paylaşılmasını öncelleyen sosyal devlet sorumluluklarının yerine getirilmemesi nedeniyle hem evde hem işte bitmeyen mesai içerisinde tüketiliyor.

Sokaklardayız çünkü; bakım sorumluluklarıyla birlikte ev içinde artan iş yükü cinsiyetçi iş bölümünü belirginleştirirken kadınları koruyan ve güçlendiren uygulamalar yerine esnek çalışma modeliyle bizi düşük ücretlerle güvencesiz, örgütsüz çalıştırmanın, ücretli-

ücretsiz emeğimizi daha da değersizleştirmenin yolları aranıyor.

Yaşadığımız bu deneyimler haklarımıza, kazanımlarımıza ve mücadelemize her zaman olduğundan daha çok sahip çıkmamız gerektiğini gösteriyor.

Kadınları erkeğe, sermayeye ve devlete daha da bağımlı hale getirmek için her türlü krizi fırsata çevirmenin hesabını yapanlardan hesap sormak için sokaklardayız!

Emeğimiz, bedenimiz ve kimliğimiz üzerindeki binlerce yıllık erkek egemen sömürü düzenine karşı sokaklardayız!

Sermayeye, rantta, savaşa aktarılan bütçe hakkımıza sahip çıkmak için sokaklardayız!

Fetvalarıyla ne giyeceğimizi, ne söyleyeceğimizi, nasıl yaşayacağımızı buyur ederek bize sınır çizenlere karşı sokaklardayız!

"İstanbul Sözleşmesi Yaşatır" demek için sokaklardayız!

Her türlü yasağa ve baskıya rağmen "Susmuyoruz, Korkmuyoruz, İtaat Etmiyoruz" demek için sokaklardayız!

Binbir emekle elde ettiğimiz kazanımlarımıza ve haklarımıza sahip çıkmak için sokaklardayız!

Bir kişi daha eksilmemek için sokaklardayız!

"Ev işi kadın işidir" diyen ataerkiye karşı bakım hizmetlerinin toplumsallaştırılması için sokaklardayız!

İşsizliğe, yoksulluğa, güvencesizliğe, gericiliğe, tacize, tecavüze, istismara, katliamlara ve savaşlara karşı YAŞAMIMIZI SAVUNMAK İÇİN sokaklardayız!

Hakkımız olanı ancak sokaklarda olarak alacağımızı, evde, işte, sokakta, cezaevinde, okulda ve yaşadığımız her yerde mücadeleyi büyütürsek kazanacağımızı biliyoruz ve VAZGEÇMİYORUZ!

Yaşamı Savunuyoruz!

Sendikamız 9.Olağan Genel Kurulu Yapıldı!

Sendikamız 9.Olağan Genel Kurulu 26-27 Eylül 2020 tarihlerinde Ankara TMMOB Teoman Öztürk Öğrenci Evi ve Sosyal Tesisinde yapıldı.

Merkez Yürütme Kurulu

MURAT ORAL	GENEL BAŞKAN
İSMAİL ÖZDEMİR	GENEL SEKRETER
MUSTAFA ERDOĞAN	GENEL MALİ SEKRETER
NAZİM SARSILMAZ	GENEL ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
AZİZ MUSTAFA ŞİMŞEK	GENEL HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
MAHMUT FAİK KALTUK	GENEL BASIN YAYIN SEKRETERİ
BEGÜM ÖZYÖNÜM	MERKEZ KADIN SEKRETERİ

Merkez Denetleme Kurulu

VOLKAN GÜMÜŞ
MEHMET ALTUN
SEDAT EKİNCİ
HÜSEYİN ERDEM
TUNCAY ELCAN

Merkez Disiplin Kurulu

YÜKSEL BAKIR
BÜNYAMİN KIRAN
SELAHATTİN ÖZBEY
ALİ TEKİN
TURABİ DEMİRTAŞ

Şube Yürütme Kurullarımız

TONGUÇ ÖZKAN
AHMET AVŞAR
MEHMET UYGUN
İSMAİL İNANÇ SU
TURAN ERDOĞAN
MÜSLÜM ELİK
GÜNIŞİĞİ DEMİRCİ

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**ADANA
ŞUBE**

ARİF BÜLENT ÖZALTIN
SAVAŞ KÖYBAŞI
ERDAL AYDIN
UĞUR ÖZKAN
YAKUP KARTAL
EJDER KOÇAK
HASRET UNUS

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**ANKARA
ŞUBE**

SÜLEYMAN BOZKURT
ALİ URCAN
KEREM ASTAN
MUSTAFA KAYA
YÜKSEL ORAL
ABDULSAMET BİNGÖL
SULTAN TUGAY KARAKUŞ

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**DIYARBAKIR
ŞUBE**

YAHYA ÖZSU
UMUT CAN
YAKUP YERÇİ
EMRULLAH ÇELİK
RIDVAN BOZAN
ADEM KARAAĞAÇ
SERPİL KANKILIÇ

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**ESKİŞEHİR
ŞUBE**

HAMDİ MAKİNECI
ALAETTİN KERKÜT
AZİZ DEMİR
KADRİ YILDIZ
OSMAN KARAMAN
CAN ATEŞ
ÖZLEM KELEŞ GALİC

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**HAVACILIK
ŞUBE**

İSMAİL VEDAT AKBAYER
GÖKHAN DÜZELTEN
ARİF ÖZTAŞ
ERCAN TAŞDEMİR
ERHAN DİNÇ
ALİ ERSİN KELLEÇİ
NURAN ENGİN

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**İSTANBUL 1
NOLU ŞUBE**

ERDAL AKYOL
MUHDİ SEYHAN
TAMER KARACA
UFUK KARSLIOĞLU
NECAT SEZGİNER
SUAT ŞAHİN
NURHAN KARADAĞ

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**İZMİR
ŞUBE**

HASAN AKDEMİR
HASAN UÇAR
VEDAT EREN
REMZİ YOLUR
ERHAN APAK
EYÜP DEMİR
HÜSNIYE SEHER
KAYGUSUZ ÖZKUL

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**MALATYA
ŞUBE**

HASAN YILMAZ
CEMAL COŞKUN
MURAT ÇIK
KAMİL DEMİR
ALİ ŞİMŞEK
ÖZTEKİN KUZU
YAKUP KAVAKLI

ŞUBE BAŞKANI
ŞUBE SEKRETERİ
ŞUBE MALİ SEKRETERİ
ŞUBE ÖRGÜTLENME VE EĞİTİM SEKRETERİ
ŞUBE HUKUK TİS VE İNSAN HAKLARI SEKRETERİ
ŞUBE BASIN YAYIN VE DIŞ İLİŞKİLER SEKRETERİ
ŞUBE KADIN SEKRETERİ

**SİVAS
ŞUBE**

*Onurlu bir geçmiş...aydınlık
bir gelecek için...Onurlu bir
geçmiş...aydınlık bir gelecek
için...Onurlu bir geçmiş...
aydınlık bir gelecek için...
Onurlu bir geçmiş...aydınlık
bir gelecek için...*

*Yarınlara umutla
bakabileceğimiz, hukukun,
adaletin, barışın egemen
olduğu, laik, demokratik bir
ülkede, çalışma barışının
sağlandığı güvenli bir gelecek
dileğiyle yeni yılınızı kutlarız.*

**Yalnız insan merdivendir
Hiçbir yere ulaşmayan
Sürülür yabancı diye
Dayandığı kapılardan**

**Yalnız insan deli rüzgar
Ne zevk alır ne haz verir
Dokunduğu küldür uçar
Sunduğu tozdu silinir**

**Yalnız insan yokki yüzü
Yağmur çarpan bir camekan
Ve gözünden sızan yaşlar
Bir parçadır manzaradan**

**Yalnız insan kayıp mektup
Adresi mi yanlış nedir**

Louis Aragon

**Yalnız İnsan Merdivendir
Hiç bir Yere Varamayan!**

Umut Bizde....

www.bts.org.tr

[@BTSGENELMERKEZ](https://www.facebook.com/BTSGENELMERKEZ)

btsgenelmerkezi@gmail.com

info@bts.org.tr